

ทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่
การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

โดย
จिरาพร เกียรติวุฒิมร
ศุภานัน ภาพตระกูล

สนับสนุนงบประมาณโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประจำปีงบประมาณ 2555

Perception of Students toward applying the Sufficiency
Economy Philosophy to Alleviate the Lavish Habit : A Case
Study of the Rajamangala University of Technology
Rattanakosin's Students

By

Jiraporn Kiatwuthiamorn
Suphanan Phobtrakul

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal year 2012

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : social-5/2555

ชื่อโครงการ : ทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความ

ฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ชื่อนักวิจัย :นางสาวจิราพร เกียรติวุฒิมอรร และนางสาวศุภานัน ภัพตระกูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ที่สุ่มมา ศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย โดยเมื่อจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด มีระดับผลการศึกษาสูงกว่า 2.75 เป็นส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล โดยนักศึกษามีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท ส่วนตัวนักศึกษาเองได้รับรายได้ต่อเดือน 5,000 – 8,000 บาท เป็นส่วนใหญ่

นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุด และมีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัว รวมทั้งมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่ายต่ำที่สุด นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสังคมในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้ภาวะสังคมในปัจจุบันของไทย รวมทั้งทราบค่านิยมของสังคมไทยสูงสุด และมีการรับรู้เกี่ยวกับการที่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงิน อำนาจ และวัตถุต่ำที่สุด นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้ภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก และไม่สูบบุหรี่ ไม่รับประทานสุรา และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้งสูงสุด และมีการช่วยสอดส่องลดปัญหาอาชญากรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุขต่ำที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ได้แก่ คณะที่นักศึกษาสังกัด การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม และการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้มากที่สุด คือ การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รองลงมา คือ การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ส่วนการรับรู้ปัญหาด้านสังคม เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้น้อยที่สุด

E-mail Address : jiraporn.kia@mutr.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : ตุลาคม 2554 – กันยายน 2555

Abstract

Code of project: social-5/2555

Project name: Perception of Students toward applying the Sufficiency Economy

Philosophy to Alleviate the Lavish Habit: A Case Study of then

Rajamangala University of Technology Rattanakosin's Students

Resercher nam : Miss.Jiraporn Kiatwuthiamorn and Miss.Suphanan Phobtrakul

This is a survey research, samples composed of students from RMUTR totally 90 students, Bachelor Degree level. Questionnaires are used as the instrument. Findings indicate the following : Majority of students, are male, study at Faculty of Engineering and Architecture, First year level, average grade point 2.75, living in Bangkok and nearby area. Parent earn living by doing business and private entrepreneur, income more than 40,000 Baht, students received 5,000 – 8,000 Baht/month.

Perception of students toward applying the sufficiency economy philosophy to alleviate the lavish habit are in the middle level, perception about family economic problem is the highest, part time job, expenditure planning, income expenditure account is the lowest level. Perception about social are in the middle level, recent Thai social condition and perception is the highest, perception about the importance of money, power and materials is the lowest.

Factors affection perception of students towards applying the sufficiency economy are faculty studied , perception about economic problems, social problems, and environment problems. Variables that can explain and influence variation are perception about social, second is the economic problems; whereas, social problems is the variable that influence and explain the variation of sufficiency economy philosophy to alleviate the lavish habit is the lowest.

.....
E-mail Address : jiraporn.kia@rmutr.ac.th

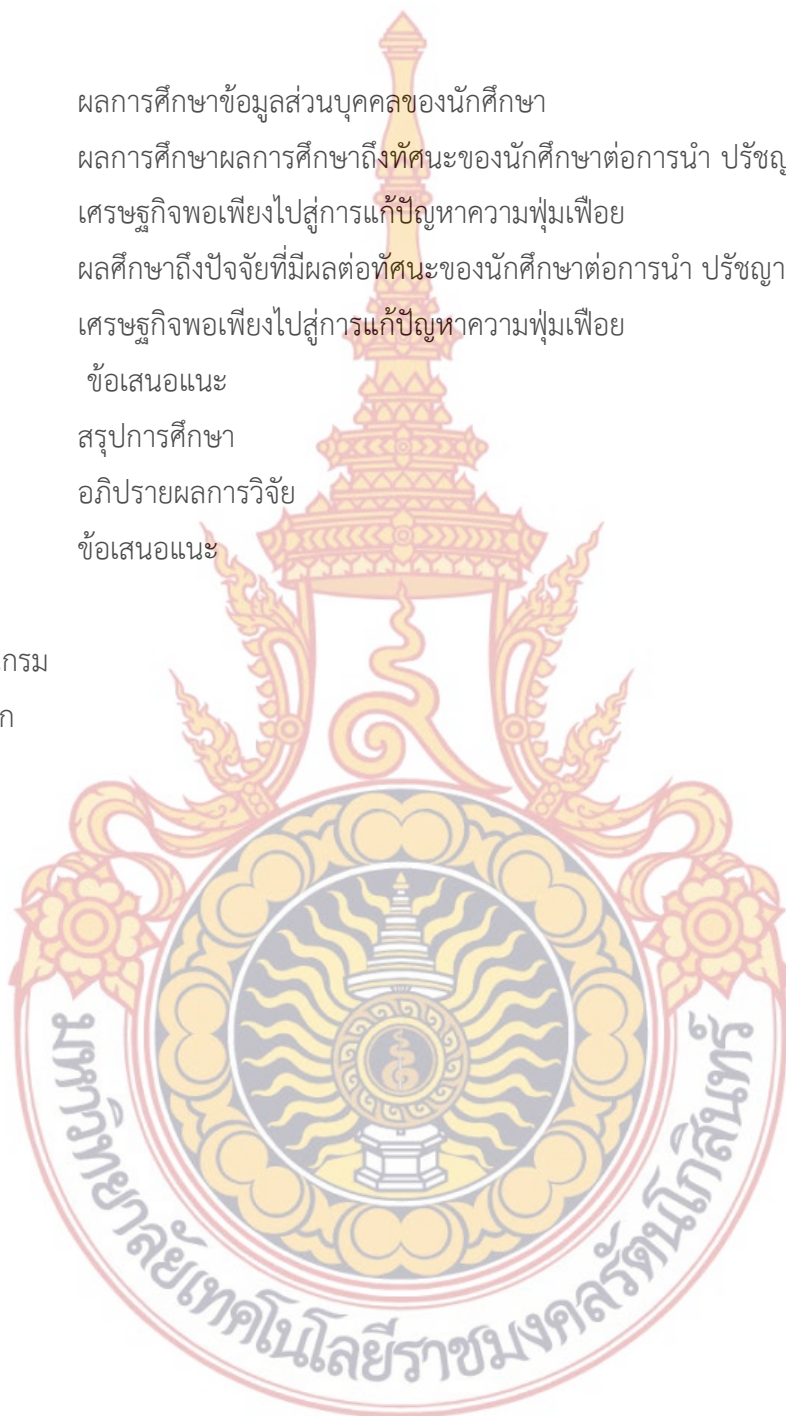
Period of project : October 2011 - September 2012

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	6
แนวคิดเกี่ยวกับพลวัตกรรมการบริโภค	8
แนวคิดเกี่ยวกับความยากจน	9
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนเศรษฐกิจพอเพียง	10
แนวคิดเกี่ยวกับทักษะ	12
ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	13
กรอบแนวความคิด	15
3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
การวิเคราะห์ข้อมูล	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา	21
	ผลการศึกษาผลการศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำ ปรัชญา	25
	เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	
	ผลศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำ ปรัชญา	33
	เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	
	ข้อเสนอแนะ	43
5	สรุปการศึกษา	44
	อภิปรายผลการวิจัย	48
	ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม		58
ภาคผนวก		60

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรในการศึกษาจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด	21
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ	23
3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามคณะ	22
4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี	22
5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับผลการศึกษา	23
6	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา	23
7	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	24
8	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง	25
9	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้	26
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านเศรษฐกิจ	27
11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านสังคม	28
12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม	30
13	สรุปการรับรู้ของนักศึกษา	30
14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนะของนักศึกษา 95 ด้านความพอประมาณ	31
15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนะของนักศึกษา ด้านความมีเหตุผล	32
16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนะของนักศึกษา ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี	32

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	สรุปทัศนะของนักศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	33
18	ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านเพศต่อทัศนะของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	34
19	ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านคณะที่นักศึกษาสังกัดต่อทัศนะของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	35
20	ผลการศึกษาอิทธิพลของชั้นปีที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษา ในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	36
21	ผลการศึกษาอิทธิพลของระดับผลการศึกษามีต่อทัศนคติของ นักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	36
22	ผลการศึกษาอิทธิพลของภูมิลำเนาที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษา ในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	37
23	ผลการศึกษาอิทธิพลของอาชีพผู้ปกครองที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	38
24	4.24 ผลการศึกษาอิทธิพลของรายได้ผู้ปกครองที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	39
25	ผลการศึกษาอิทธิพลของรายได้ของนักศึกษาที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	40
26	ผลการศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย	40

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1

กรอบแนวคิด

15

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาได้รับความสำคัญในนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมา ภายใต้แนวคิดการพัฒนากระแสหลักที่เน้นการสร้างความทันสมัย การพัฒนาเศรษฐกิจ และความเท่าเทียมกันของประชาชนในทุกภูมิภาค รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายการพัฒนาที่เน้นการกระจายรายได้และความเจริญสู่ชนบทและภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง จนส่งผลให้ประเทศไทยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่นานาประเทศให้การยอมรับเป็นอย่างสูง

จากการที่รัฐบาลยอมรับว่าแม้การพัฒนาที่ผ่านมาจะทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศสูงขึ้นก็จริง แต่ปัญหาทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมก็เกิดขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน อาทิ การส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่จากต่างประเทศเพื่อเร่งการผลิตเพื่อการส่งออก ได้ทำลายภูมิปัญญาท้องถิ่น ความสมบูรณ์ของความหลากหลายทางชีวภาพและความสมบูรณ์ของดินที่ทำการเกษตรไปอย่างยาก ต่อการฟื้นฟู การส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกรูปแบบรวมทั้งการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกลไกหลักในการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจให้ขยายตัวเข้าสู่ภูมิภาค ได้ทำความเสียหายให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในขอบเขตที่กว้างขวาง จนเกิดผลกระทบร้ายแรงต่อประชาชนจำนวนมากจนถึงปัจจุบัน

สำหรับปัญหาทางด้านสังคมนั้น การพัฒนากระแสหลักภายใต้ระบบทุนนิยมแข่งขันเสรี (Liberal Competitive Capitalism) และระบบเศรษฐกิจการตลาด (Market Economy) ได้ทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศ ปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตจากที่เคยเป็น “การผลิตเพื่อบริโภคหรือเพื่ออยู่เพื่อกิน” ไปเป็น “การผลิตเพื่อขายหรือเพื่อการตลาด” เมื่อตลาดมีการแข่งขันสูง จึงส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นปัจเจกสูงขึ้นเรื่อยๆมีค่านิยมบริโภคเกินศักยภาพของตนเองและต้องพึ่งพิงตลาดสูงสุดท้ายความสามารถในการพึ่งตนเองลดลง

ในการพัฒนาประเทศในช่วงของแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า แนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 มุ่งพัฒนาประเทศไทยสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่ธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” โดยมีพันธกิจดังนี้ (1) พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ

คุณธรรมนำความรอบรู้อย่างเท่าทันมีสุขภาพที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้คุณภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของ

สภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริหารบนฐานความรู้และนวัตกรรม ใช้จุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ พลังงาน กฎ กติกา และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมข้อ (3) ความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้าง ความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิ และส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ (4) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคีควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจสังคม และการใช้ทรัพยากร (แผนปฏิบัติการราชการกรมการพัฒนาชุมชน พ.ศ.2550 – 2553)

ในสภาพที่โลกได้พัฒนาเป็นโลกาภิวัตน์ ที่ซึ่งเศรษฐกิจโลกเชื่อมโยงถึงกันได้ทั้งโลกพร้อมกันมีระบบข้อมูลสารสนเทศเข้ามาทำหน้าที่สร้างคุณค่าใหม่ ๆ ได้มากขึ้นนี้มีผลทำให้ระบบต่าง ๆ ที่เคยมีมาต่างต้องได้รับผลกระทบและต้องปรับตัวหรือแปลงสภาพตนเองครั้งใหญ่ดังนี้ คือ

ระบบเศรษฐกิจเปิดที่มากด้วยการแข่งขัน เมื่อเศรษฐกิจโลกได้มีเทคนิควิธีการผลิตมากขึ้น การรวมกลุ่มทางการค้าของประเทศต่าง ๆ การวางกติกาการทำธุรกิจกับการกำหนดมาตรฐานการผลิตและขายสินค้าระหว่างประเทศต่างก็ได้มีการพัฒนาเป็นมาตรฐานร่วมกันเพื่อใช้สำหรับการติดต่อทางการค้าที่เพิ่มขยายมากขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนไปเป็นเศรษฐกิจระบบเปิดโดยปริยาย

การตลาดโลกาภิวัตน์ ในระบบขายข้อมูลสารสนเทศ ขณะที่ระบบเศรษฐกิจโลกเปิดถึงกันเป็นตลาดโลกใบเดียว ทำให้ธุรกิจทุกแห่งต้องรับรู้ถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ(Key Success Factor) คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีข้อมูลสารสนเทศที่นักบริหาร โดยเฉพาะงานด้านการบริหาร

การตลาดของทุกองค์การจะต้องปรับตัว โดยเข้าใจและรู้จักนำเอาไอทีเข้ามาใช้อย่างเหมาะสมในหลาย ๆ ทาง คือ 1. การรู้จักเอาไอทีเข้ามาช่วยต่อการผลิตเพื่อให้สินค้าได้มาตรฐานและมีราคาถูกลง 2. การพัฒนาระบบงานการตลาดของตนให้มีความพร้อมในการให้บริการแก่ลูกค้าได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยให้ไอทีที่สามารถให้บริการแบบ One Stop Service แก่ลูกค้าได้ 3. สร้างระบบและข่ายการติดต่อสื่อสารที่สามารถเข้าถึงลูกค้าในตลาดวงกว้างในระดับโลกได้หลาย ๆ ทางด้วยสื่อหลาย ๆ ชนิด 4. นำเอาไอทีมาสร้างข่ายการบริหารและทำงานกับภายนอก คือ การนำใช้ติดต่อสื่อสารกับคู่ค้า โดยการร่วมสร้างคุณค่าและทำกิจกรรมร่วมกันได้ในระบบ “สายโซ่อุปทาน”(Supply Chain) ในระบบสากล

การต้องเร่งเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นอกจากส่งผลกระทบต่อธุรกิจต้องปรับตัวครั้งใหญ่ทั้งกว้างและลึกแล้วในอีกด้านหนึ่งที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ “ผู้บริโภค”(Consumer) ที่ต่างได้รับการยกฐานะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาตั้งแต่ปี 2517 เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา โดยพระราชดำรัสในวันนั้นมีข้อความบางตอนระบุว่า “คนอื่นจะว่าอย่างไร ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้ำสมัย ว่าเมืองไทยเซ็กซี่ ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งทันสมัยใหม่ แต่เราอยู่อย่างพอมือพอกินและขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพอมือพอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้” หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตน

ของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล หมายถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบคุ้มกันในตัวที่ดี พอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภายในและภายนอก ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงถูกบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 – 2549) เป็นครั้งแรก โดยทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ควบคู่ไปกับแนวคิดของสังคมที่ต้องการให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อันเป็นเป้าหมายของแผนพัฒนา ฯ ที่ถูกวางไว้ต่อเนื่องจากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 8

การจะนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับสังคมไทยให้เกิดประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อบุคคลและประเทศชาตินั้น สิ่งสำคัญที่ถือได้ว่าเป็นหัวใจของการดำเนินการคือผู้ปฏิบัติจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถ่องแท้ และสอดคล้องกันทั้ง

ประเทศ ทั้งผู้วางนโยบายและผู้ปฏิบัติหรือภาคประชาชน เนื่องจากลักษณะสำคัญในหลักเศรษฐกิจพอเพียงนั้น มีเรื่องของความรู้ ความเข้าใจและการมีเหตุผลเข้ามาเป็นเงื่อนไขด้วยเหตุนี้ แนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจึงได้ขยายผลไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตาม

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความสำคัญกับการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพทั้ง “ทุนทางสังคม” “ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และ “ทุนทางเศรษฐกิจ” มาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูล เป็นการรวมพลังสังคมจากทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมดำเนินการในทุกขั้นตอนของแผน ฯ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติรวมทั้งการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549 :1)

ทั้งนี้ในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 ได้ระบุถึงเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจไว้ว่าจะต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืน และรัฐบาลปัจจุบันได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบแนวคิดการพึ่งตนเองเป็นหลัก ยึดความพอดีหรือทางสายกลางหลักเดียว หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงในการดำเนินงาน สร้างความสมดุล สร้างภูมิคุ้มกัน ภายใต้การมีคุณธรรมและจริยธรรมทั้งนี้การพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นับว่าเป็นการพัฒนาทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากมีได้มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือการมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่เน้นดัชนีชี้วัดความสุขของประชาชนในประเทศโดยรวม ด้วยการมีความพอเพียงในชีวิต การมีส่วนร่วมในการดูแล คิด ตัดสินใจ ในการร่วมพัฒนาสังคม ชุมชน ด้วยพลังปัญญาของคนไทยในชุมชนอีกด้วย จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกภาคส่วนของสังคมจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมเป็นพลังในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้คนไทยสามารถพึ่งตนเองได้นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

มิติทางด้านค่านิยม จริยธรรมและพฤติกรรมของคนในสังคม พบว่า สังคมไทยมีปัญหาหลายประการที่สะท้อนถึงความวิกฤติ อาทิค่านิยมเลียนแบบการบริโภคตามต่างชาติ ไม่เห็นคุณค่าความเป็นไทย เกิดความฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย เด็กวัยรุ่นมีทัศนคติเปลี่ยนไป โดยเฉพาะการขาดความอดทน ต้องการรวยเร็ว มีผลกระทบต่อการเลือกเรียน ทำงานและใช้ชีวิตอย่างฉาบฉวยและว้าเหว่มากขึ้น ขณะเดียวกันเกิดโรคทางสังคมแบบใหม่ คือ เสพติดอาหาร เครื่องดื่ม สาร และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เป็นคุณต่อร่างกายและสติปัญญา เช่น อาหารปรุงสำเร็จ อาหารสะดวกซื้อ บุหรี่ เหล้า อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาสังคมอื่น ๆ ติดตามมามากมาย เช่นภาวะโรคอ้วน สื่อมีส่วนนำเสนอข่าวสารที่กระตุ้นให้คนในสังคมเกิดค่านิยม และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

การศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จึงเป็นการวางรากฐาน

ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนในอนาคต เนื่องจากพฤติกรรมกรรมการบริโภคตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาชาติของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหา ความฟุ่มเฟือย
- 2.2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
- 2.3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แก้ปัญหา ความฟุ่มเฟือย
- 2.4. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตการวิจัย

- 3.1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งเน้นศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติของ นักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
- 3.2. ขอบเขตขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 3.3. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาในการศึกษาอยู่ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ.2554 – กันยายน พ.ศ.2555

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 4.1. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การ แก้ปัญหาการฟุ่มเฟือยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 4.2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่การแก้ปัญหาการฟุ่มเฟือยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 4.3. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการวางแผนและการ ดำเนินการพัฒนาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาการฟุ่มเฟือยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหา ความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอเนื้อหาที่สำคัญในประเด็นต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภค
3. แนวคิดเกี่ยวกับความยากจน
4. แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
5. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะ
6. ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
7. กรอบแนวความคิด

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาเป็นกระแสความคิดที่เกิดขึ้นในประเทศตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศ อังกฤษและอเมริกา ก่อนที่จะขยายไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ยึดเอาเป็นแม่แบบในการปรับปรุง ประเทศ คำว่า พัฒนา (Development) มีความสัมพันธ์กับคำว่า Progress, Growth, Advance เป็น อย่างยิ่ง

1.1 ความหมายของการพัฒนา

โฆเซิต บันเปียมรัษฎ์ (2536 : 14 – 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนา คือ กระบวนการเพื่อเพิ่มความสามารถของคนส่วนใหญ่ ในอันที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนโดย ต่อเนื่องในกระบวนการของการพัฒนานั้น หมายถึง

1. ความก้าวหน้าเศรษฐกิจ เท่ากับความเจริญทางเศรษฐกิจทางสังคมเท่ากับเหตุผล และกลไกที่อำนวยความสะดวกในการตัดสินใจโดยสันติวิธี
2. ความมั่นคง หมายถึง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีลักษณะ เช่นเดียวกับข้อที่ 1
3. ความเป็นธรรม คือ ทุกคนมีส่วนร่วมและได้รับผลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทวี ทิมขำ(2528 : 1 – 2) ให้ความหมายว่าการพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลง นั้นจะต้องเป็นไปในทางที่ดีขึ้น หรือดีกว่าที่เป็นอยู่

สนิท สมัครการ (2525: 39) ให้ความหมายว่า การพัฒนาสังคม หากพิจารณาอย่างกว้าง ๆ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางสังคมต่าง ๆ (Social Relation) ที่มีอยู่ต่อกันภายในสังคม ไม่ว่าจะ ความสัมพันธ์ในแง่ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเมือง หรือผลประโยชน์ส่วนตนด้านอื่น ๆ เพราะฉะนั้นหากมองในแง่นี้ การพัฒนาสังคมมีความหมายเท่ากับการพัฒนาประเทศ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525-2526 :580) ให้ความหมายคำว่า “พัฒนา” มาจากภาษาบาลีว่า “วพฺถน” หรือ “วฒฺน” แปลว่า เพิ่มขึ้นขยายขึ้นฝึกฝนทำให้ยืนยาวขึ้นและมาจาก “วร ธน” ในภาษาสันสกฤต แปลว่า ความเจริญ เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย ก็มีความหมายว่า ความเจริญ ความงอกงาม การขยายขยาย

โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านจิตใจจะต้องเน้นเป็นพิเศษ เพราะว่าการพัฒนาสังคมด้านวัตถุอย่างเดียวจะทำให้สังคมมีปัญหาไม่มีที่สิ้นสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่เกิดมาจากการเสื่อมเสียทางศีลธรรม คือ ความตกต่ำทางจิตใจ เพราะไปเป็นทาสของวัตถุ การพัฒนาที่ถูกต้องควรจะเริ่มพัฒนาบุคคลที่จิตใจเพราะการพัฒนาทางจิตใจเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง และต้องมาก่อน เมื่อจิตใจได้รับการพัฒนาถูกต้องดีแล้ว ก็จะสามารถควบคุมการพัฒนาทางด้านวัตถุให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องได้ด้วย และการพัฒนาจิตใจที่ถูกต้องก็คือ พัฒนาจิตใจมีธรรมเป็น เครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ จนกระทั่ง พัฒนาจิตใจให้มีสมาธิ ตั้งมั่น มั่นคง บริสุทธิ์ สะอาด สว่าง สงบ จากกิเลสเครื่องเศร้าหมอง ทั้งหลาย จนเป็นจิตที่ควรแก่การทำงาน สามารถจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาสังคม คือ การทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมดีขึ้น โดยการปรับปรุงคุณภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในทุกด้าน ตั้งแต่ระดับบุคคลจนถึงระดับสังคม ได้แก่ การพัฒนาด้านกาย การพัฒนาด้านศีลธรรม (จริยธรรม) การพัฒนาด้านจิตใจการพัฒนาปัญญาและการพัฒนาอาชีพ การพัฒนาด้านกายคือให้มีร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ การพัฒนาด้านศีลธรรม คือ ปรับปรุงแก้ไขความประพฤติของสมาชิกในสังคมให้ดีขึ้น ให้มีระเบียบวินัย การพัฒนาจิตใจ คือการฝึกฝนตนเองและอบรมตนเอง กระทำตนให้เจริญขึ้นด้วย คุณธรรม มีเมตตา กรุณา เป็นต้น การพัฒนาปัญญา คือ การศึกษาหาความรู้ ทำความรู้แจ้งเห็นจริง ในชีวิตและโลกอย่างชัดเจน สามารถนำมาใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาอาชีพ หมายถึง การมีทรัพย์สินเงินทองใช้ มีรายได้ มีปัจจัย 4 พอแก่การดำรงชีพ ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขสวัสดิการต่าง ๆ ให้อำนวยความสะดวกแก่สมาชิกในสังคม ให้คนในสังคมมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

1.2 การพัฒนาที่ยั่งยืน

แตงอ่อน มั่นใจตน (เอกสารอัดสำเนา 2548 : 10) การพัฒนาที่ยั่งยืนตามความหมายขององค์กรโลกเป็นการพัฒนาบูรณาการ (Integrated) คือ ทำให้เป็นองค์รวม (Holistic)

หมายความว่า องค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องมาประสานกันครบองค์และมีลักษณะอีกอย่าง คือ ดุลยภาพ (Balance) ซึ่งก็คือ การบูรณาการธรรมชาติแวดล้อมกับเศรษฐกิจ หรือ การทำให้กิจกรรมของมนุษย์สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ โดยพัฒนาควบคู่กันไป ซึ่งวิธีการที่จะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน คือ เริ่มด้วยวิธีการแก้ปัญหาที่ถือว่าการพัฒนาที่ผ่านมามีผิดพลาดใน 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ความผิดพลาดในการพัฒนาและความผิดพลาดในการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป้าหมายการแก้ไขปัญหามีอยู่ 3 เรื่อง คือ ประชากร ทรัพยากรธรรมชาติที่ร่อยหรอ และการก่อกมลภาวะโดยวิธีการแก้ไข ปัญหา คือ ปรับปรุงแนวทางการพัฒนาในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ เป็นไปในทิศทางใหม่ที่ถูกต้อง คือวิทยาศาสตร์ต้องค้นหาความรู้ที่จะเอามาใช้ป้องกันปัญหาแทนที่จะ มุ่งค้นหาความรู้ที่จะเอามาสร้างเทคโนโลยีเหมือนเมื่อก่อน เทคโนโลยีต้องปรับเปลี่ยนทิศทาง คือ ต้อง ผลิตและใช้ในความมุ่งหมายอย่างใหม่ ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม แต่ให้เกื้อกูลต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งผลิต มาเพื่อใช้แก้ไขปัญหาสีเขียวโดยตรง เศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจจะต้องเป็นไป ในแนวทางที่ไม่ทำลายทรัพยากรและไม่ก่อของเสียมากเกินไป

2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

2.1 ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

ธงชัย สันติวงศ์ (2515) ให้ความหมายว่า การกระทำของบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับ โดยตรงกับการจัดหาให้ได้และการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ ทั้งนี้ หมายรวมถึงกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งมีมาอยู่แล้ว ซึ่งมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

ธงชัย สันติวงศ์ (2546) ให้ความหมายว่า การกระทำที่ผู้บริโภคแสดงออก ได้แก่ การค้นหาการเลือกซื้อ การเลือกใช้ การประเมินผลในการใช้สอยผลิตภัณฑ์นั้น ๆ รวมถึงการ บริการที่ผู้บริโภคได้รับหรือ พึงจะได้รับ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นที่คาดว่าจะสนองต่อความ ต้องการของผู้บริโภคนั้นๆ ได้ เพื่อให้ง่ายแก่การเข้าใจในทางปฏิบัติ พฤติกรรมผู้บริโภคควรจำกัดขอบเขต ในลักษณะที่เป็นเพียง ส่วนหนึ่งของกิจกรรมของมนุษย์ โดยจะจำกัดความที่รัดกุมไว้ ณ ที่นี้ว่า “พฤติกรรมผู้บริโภค” หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่ง สินค้าและบริการ ทั้งนี้หมายรวมถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้ว และซึ่งมีส่วนในการ กำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว”

กล่าวโดยสรุปพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคแต่ละคนว่าจะทำการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการอะไรหรือไม่ ถ้าจะซื้อจะซื้อจากใคร ที่ไหน อย่างไร จึงจะเหมาะสมและ สร้างความพึงพอใจในการซื้อให้แก่ตนมากที่สุด

2.2 ลักษณะผู้บริโภค

ผู้บริโภค (Consumer) คือ ผู้ที่มีความต้องการซื้อ (Need) มีอำนาจซื้อ (Purchasing power) ทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อ (Purchasing behavior) และพฤติกรรมการใช้ (Using behavior)

2.3 พฤติกรรมของผู้ซื้อ

ในทางปฏิบัติเราจะสนใจถึงพฤติกรรมของผู้ซื้อ (buyer behavior) ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการปฏิบัติในการบริโภค พฤติกรรมของผู้ซื้อ หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนซื้อสินค้าและบริการด้วยเงิน และรวมทั้งกระบวนการตัดสินใจซึ่งเป็นตัวกำหนดให้มีการกระทำนี้ พฤติกรรมของผู้ซื้อนั้นหมายรวมถึง ผู้ซื้อที่เป็นอุตสาหกรรม (Industrial buyer) หรือที่เป็นการซื้อขององค์การธุรกิจต่าง ๆ หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อ (คือผลิตเป็นสินค้าแล้วนำไปขายต่อ) ด้วยนั่นเอง

3. แนวคิดเกี่ยวกับความยากจน

3.1 ความยากจนในความหมายใหม่

จตุรงค์ บุญยรัตนสุนทร (2547) ในระดับสากล แนวคิดในการวิเคราะห์ความ ยากจน ในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก โดยมีลักษณะที่มองความยากจน หลากหลายมิติมากขึ้น จากการศึกษาแนวคิดขององค์การระหว่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับการ แก้ปัญหาความยากจน เช่น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ธนาคารโลก คณะกรรมการเพื่อความร่วมมือในการ แก้ปัญหาความยากจนในยุโรป กล่าวถึงความยากจนว่ามี ลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีรายได้ไม่เพียงพอ หรือไม่สามารถสนองความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นขั้นต้น
2. มีความสามารถในการตอบสนองความต้องการในชีวิตที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนในสังคมเดียวกัน
3. มีอำนาจต่อรองทางการเมืองและสังคม ต่ำกว่าสมาชิกคนอื่น ๆ รวมทั้งคนที่สังคมอคติหรือความเชื่อที่กีดกันพวกเขาให้ ไม่ได้รับสิทธิเสมอภาค
4. ไม่มีสิทธิหรือขาดโอกาสที่จะได้รับบริการขั้นพื้นฐาน เช่น การศึกษา โอกาสในการประกอบอาชีพ โอกาสที่จะได้รับการทางสาธารณสุข และบริการต่าง ๆ ทัดเทียมกับคนอื่น ๆ ความยากจนคือ สภาวะที่อึดอัดอย่างไม่อาจยอมรับได้ (Unacceptable deprivation) ของมนุษย์ปุถุชน ซึ่งสามารถพิจารณาความอึดอัดทางกายภาพ ทางจิตใจ และทางสังคม ซึ่งเกี่ยวพันโดยตรงกับความไม่สมบูรณ์ของสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางวัตถุ หรือทางชีววิทยา

นิธินันท์ วิทเวสธร และคณะ (อ้างถึงใน วิเชียร, 2525: 49 – 50) มีความพยายามที่จะจำแนกว่า ความยากจน คืออะไร ซึ่งโดยรวมแล้วมี 2 แนวทาง

1) แนวทางแรก ความยากจนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Poverty) “คนจน หมายถึง คนที่มีน้อยกว่าที่จำเป็นจะต้องมี ไม่ว่าจะจัดในรูปของ รายได้ รายจ่าย สิทธิพล ที่อยู่อาศัย การศึกษา สุขภาพ ตลอดจนถึงชีวิต” วิธีการนี้มักพิจารณาว่า บัณฑิตชน หรือครัวเรือนที่ยากจนนั้นไม่สามารถจะมีความมั่นคงในการเสาะหาสินค้าหรือบริการที่พอเพียงแก่ความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีพ ซึ่งแนวคิดนี้มักจัดอยู่ในประเภท “ความอึดอัดทางกายภาพ” ซึ่งรวมถึงตัวเงินหรือระดับในการบริโภค ความอึดอัดนี้ควรรวมไปถึง “ความอึดอัดทางสังคม” อันได้แก่ ความเสี่ยง (Risk), ความอ่อนไหว (Vulnerability), การขาดความสามารถในการปกป้องตนเอง (Lack of Autonomy), ความไร้อำนาจในการต่อรอง (Powerless), และการขาดความนับถือตนเอง (Lack of Self-respect)

2) แนวทางที่สอง ความยากจนเชิงสัมพัทธ์ (Relative Poverty) “คนจน หมายถึง คนที่มีน้อยกว่าคนอื่นโดยเปรียบเทียบ” ประเด็นที่ต้องพิจารณาในเรื่องนี้ คือ กรอบแนวคิด วิเคราะห์ ความยากจนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของนิยามที่แตกต่างกัน จะนำไปสู่การกำหนดแนวยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นความยากจนในความหมายเช่นใดก็ตาม ในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว ถือว่า ปัญหาความยากจนเป็นตัวสะท้อนสังคมว่ายังไม่เกิดสวัสดิการสูงสุด เพราะสังคมที่มีคนจนจำนวนมาก เป็นการชี้ว่า มีคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่อาจมีชีวิตที่มีเกียรติหรือศักดิ์ศรีได้ แสดงว่าสวัสดิการของสังคมโดยส่วนรวมยังสามารถเพิ่มขึ้นได้ ถ้ามีการจัดสรรทรัพยากรใหม่

4. แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.1 ความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสแนะแนวทางดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้เน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความว่า “เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิตรากฐานความมั่นคงของแผ่นดินเปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกต้องรองรับบ้านเรือนตัวอาคารให้มั่นคง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำ”

4.2 หลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชดำรัสพระราชทานเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2540 เพิ่มเติมว่า “ถ้าสามารถที่จะเปลี่ยนให้กลับเป็นเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมด แม้จะไม่ถึงครึ่งอาจจะเศษหนึ่งส่วนสี่ ก็จะสามารถที่จะอยู่ได้ การแก้ไขจะต้องใช้เวลา ไม่ใช่ง่าย ๆ โดยมากคนใจร้อนเพราะเดือดร้อน แต่ว่าถ้าทำตั้งแต่เดี๋ยวนี้ ก็จะสามารถที่จะแก้ไขได้” และพระองค์ทรงพระราชทาน “ทฤษฎีใหม่” 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอน 1 พอเพียงสี่4ยงตัวเองในระดับครอบครัว คือ ให้พอสี่4ยงตัวเองได้ มีชีวิตประหยัด มีความสามัคคีในท้องถิ่น ในขั้นนี้การที่ต้องผลิตของกินเองใช้เองให้ได้ก่อน โดยไม่ต้องพึ่งตลาดภายนอก ตัวเราเองเป็นตลาดอยู่แล้ว ขายไม่ได้เราก็กินเอง ขายไม่ได้เราก็กินเอง เหลือกก็เป็นรายได้ส่วนเสริม ถ้าขายไม่ออกเราก็กินแลกเปลี่ยนกัน เอื้อเพื่อเอื้อแก่กันเป็นระดับพื้นฐาน

ขั้นที่ 2 พอเพียงในระดับชุมชน เมื่อแต่ละคนที่พึ่งตนเองได้มารวมตัวกันก็จะเกิดพลังขึ้นในระดับชุมชนร่วมกันทำงานอยู่ร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมปรึกษาหารือร่วมกัน แก้ปัญหาทำให้คนในสังคมรู้จักการให้และการรับจนสามารถจัดตั้งเป็นสหกรณ์ที่จะมีส่วนสนับสนุนคนในชุมชนได้โดยไม่ต้องกู้ภายนอกชุมชน ทั้งเงินความคิดต้องช่วยกันคิดอยู่ในชุมชน

ขั้นที่ 3 พอเพียงในระดับประเทศความพร้อมที่เราจะแข่งขันทำสินค้าไปขายในเมืองต่างประเทศได้แล้ว ซึ่งแปลว่าถ้าเรายังพึ่งตัวเองไม่ได้ก็อย่าไปกู้เงินจากภายนอก เพราะเงินกู้ภายนอกชุมชน หมายถึง มีเงื่อนไขถึงเวลาก็ต้องใช้คืน เราขาดอิสระทันทีที่จะใช้สติปัญญาขอขบเราแต่ถ้าชุมชนได้เข้มแข็งพอที่จะรับผิดชอบได้ จึงร่วมมือกับพันธมิตรกับแหล่งเงินทุนภาคเอกชนเพื่อผลิตสินค้าขายทั้งในและต่างประเทศ

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจและการกระทำ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักการพิจารณา 5 ส่วน ดังนี้

1. กรอบความคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นกรมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยวิกฤตเพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. ค่านิยม ความพอเพียงจะต้องประกอบไปด้วย 3 คุณลักษณะพร้อม ๆ กัน ดังนี้

3.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

3.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจำค่านึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4. เจื่อนไขการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับความพอเพียงนั้น ต้องอาศัยความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

4.1 เจื่อนไขความรู้ ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 เจื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

5. แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี

5. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนนะ

5.1 ความหมายของทัศนนะ

ได้มีผู้ศึกษาและนักวิชาการหลายท่าน ให้ความหมายของคำว่าทัศนนะหรือความคิดเห็นไว้ ดังนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2531 : 234) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนนะว่า หมายถึง ความเห็น การเห็น เครื่องรู้เห็น การแสดง

หลวงวิเชียร แพทยาคม (2509:102-103 อ้างถึงในทศพร เคนวารีย์ 2544 : 5) กล่าวว่าความคิดเห็น (Opinion) กับทัศนคติ (Attitude) มักจะถูกใช้สลับกันได้เสมอ ทัศนคตินั้นมักจะหมายถึงความพยายามที่จะทำ (Intention To Act) ซึ่งจะเกี่ยวข้องอย่างมากกับอุปนิสัยและพฤติกรรม ส่วนความคิดเห็นเป็นเพียงคำพูดและเครื่องหมาย แต่ทุกคราวที่พูดถึงการทดสอบทัศนคติ มักจะเผยถึงความคิดเห็นด้วย Nunnally (1959 : 285) คำว่าความคิดเห็นนั้น จะใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็น (Judgements) และความรู้ (Knowledge) ขณะที่ทัศนคตินั้นมักจะใช้กันมากในเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้สึก (Feeling) และความชอบ (Preference) และเรามักจะใช้คำว่า “ทัศนคติ”

โยธิน ศันสนยุทและจุมพล พูลภัทรชีวิน (2529 :36) ได้กล่าวถึงความคิดเห็น (Opinions) ว่า นักจิตวิทยาสังคมวิทยานิยามความคิดเห็น ว่าเป็นการแสดงออกทางถ้อยคำเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ หรือค่านิยม ความเห็นไม่ใช่เป็นสิ่งเดียวกับทัศนคติ เพราะในตัวของมันเองไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทางอารมณ์หรือทางพฤติกรรม

นิตา สุวรรณประเทศ (2535 : 15) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมประสบการณ์ที่บุคคลได้รับตลอดจนภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม (2520 : 103 อ้างถึงในเจียรธิดา เหมพิพัฒน์ 2546 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นออกจากทัศนคติได้ เพราะความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายทัศนคติ แต่ความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติตรงที่ทัศนคตินั้นเป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่อาจแสดงออกมาได้ ทั้งการพูดและการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งเร้าที่แสดงออกมาได้อย่างเปิดเผย หรือตอนสนองอย่างตรง ๆ และลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

จากความหมายขั้นต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกทางด้านความเชื่อและความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออกซึ่งอาจจะถูกหรือไม่ก็ได้

6. ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เกิดจากการเรียกร้องการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสมัยย้อนไปเมื่อ 30ปีก่อน ซึ่งถูกสังคมมองว่าเป็นนักเรียนชั้นสองของสังคม จัดการศึกษาได้เพียงแค่ระดับ ปวส.และการก้าวสู่ระดับปริญญาตรีนั้นจะต้องผ่านการสอบแข่งขันกับนักเรียนสาย สามัญ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงได้ถือกำเนิดขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2518 ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นต้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีให้การศึกษาด้านอาชีวะทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เปลี่ยนชื่อจากวิทยาลัยมาเป็น วิทยาเขตตามลำดับ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานการศึกษาที่มีคุณภาพและศักยภาพ มีความพร้อมในหลายๆด้าน จนกระทั่งในปี 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อใหม่ว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งหมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีอันเป็นมิ่งมงคลแห่งพระราชา ในวันที่ 15 กันยายน พุทธศักราช 2531 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีภารกิจหลักคือ จัดการศึกษา (ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรีและระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต) ทำการวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระ และมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิมและยกร่าง

เป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีการรวมวิทยาเขต จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์ให้ 9 มหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถจัดการศึกษาวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี โท และ เอก เพื่อรองรับการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้เรียนจากวิทยาลัยชุมชน และการศึกษาขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อวิชาชีพระดับปริญญาตรี ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

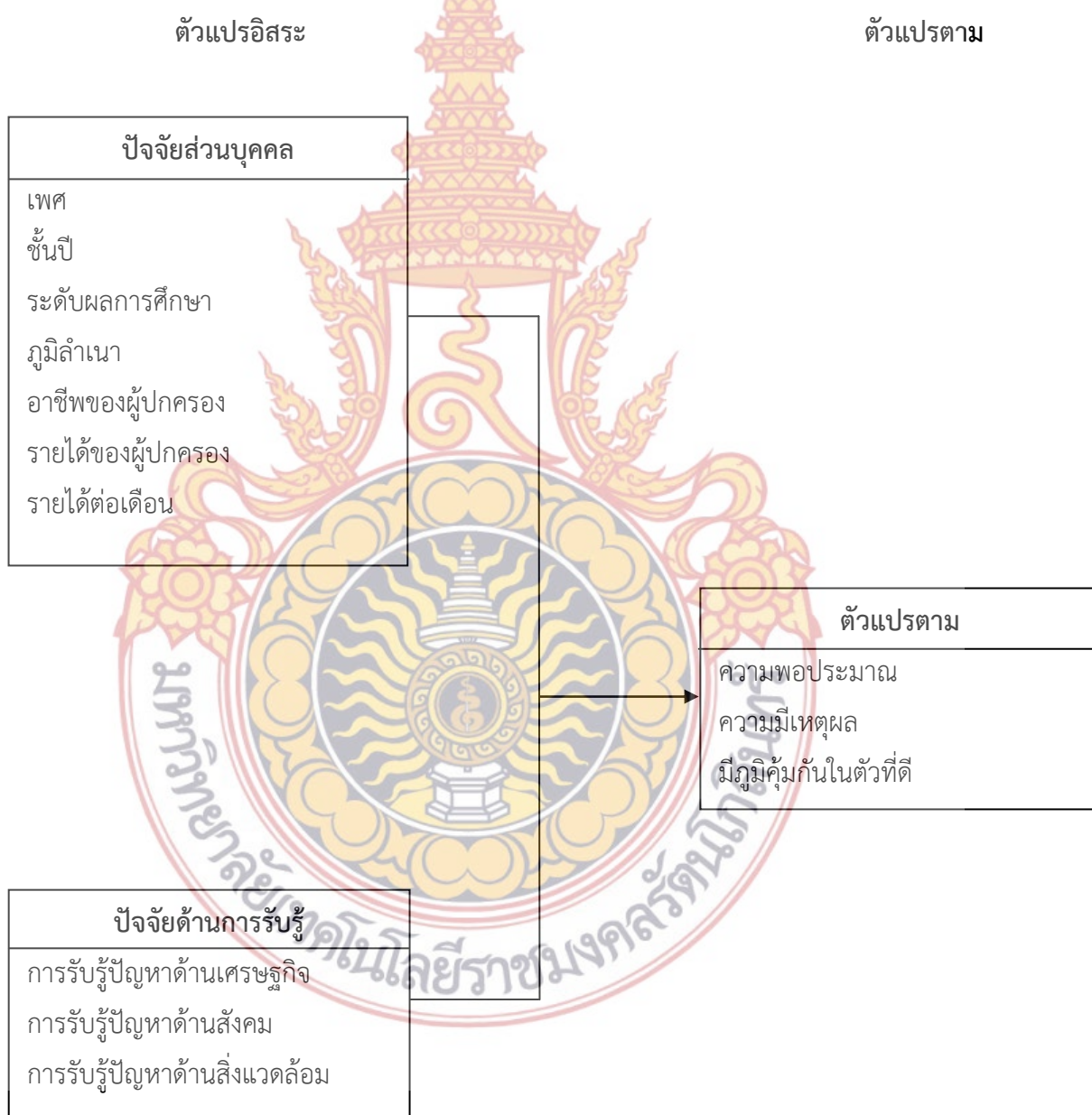
การก้าวสู่มหาวิทยาลัยจาก พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2548 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 พระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2548 มีผลให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลทั้ง 9 แห่ง คือ

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY TAWAN-OK
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PHRA NARHON
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY RATTANAKOSIN
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY LANNA
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY SRIVIJAYA
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY SUBARNABHUMI
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY ISAN

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย 4 พื้นที่ ได้แก่

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พื้นที่ศาลายา
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พื้นที่บึงพระพิมุข จักรวรรดิ
- วิทยาลัยเพาะช่าง
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พื้นที่วังไกลกังวล

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการศึกษา

การวิจัยเรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความ
ฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
(Survey research) มุ่งศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ใน
การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ที่กำลังศึกษาอยู่ใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยเลือกจากนักศึกษา 3 คณะ กำหนดขนาดของ
ตัวอย่างประชากรโดยวิธีการของยามาเน่ (Taro Yamane, 1970:886) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.10
และขนาดความคลาดเคลื่อน +/- 10% และสัมประสิทธิ์ P ความผันแปรเท่ากับ 0.10 จากประชากร
ทั้งสิ้น 924 คน จะได้ตัวอย่าง 90 คน โดยมีรายละเอียดการคำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของ
ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 90% ความผิดพลาดไม่เกิน 10% มีสูตรใน
การคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ
n = จำนวนตัวอย่างที่จะต้องทำการสุ่ม
N = จำนวนประชากรทั้งหมด
e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่า

$$n = \frac{924}{1 + 924(0.1)^2}$$

$$= 90.23$$

$$\approx 90$$

ดังนั้น จะต้องทำการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 คน

ในการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจำนวนหน่วยตัวอย่างเป็นสัดส่วนกับจำนวนประชากร ใช้ขณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นชั้นภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแต่ละระดับ (ชั้นภูมิ) โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ตัวอย่างตามคณะต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรในการศึกษาจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด

คณะ	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	จำนวนตัวอย่าง
วิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	377	44
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	218	24
บริหารธุรกิจ	347	22
รวม	924	90

ที่มา : <http://www.rmutr.ac.th> สืบค้นเมื่อวันที่ สิงหาคม พ.ศ.2553

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อวัดระดับทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ เศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาความฟุ่มเฟือย การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา การรับรู้ปัญหาด้านสังคมของนักศึกษา การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา แล้วนำผลการศึกษาดังกล่าวมากำหนดเป็นเนื้อหาในแบบสอบถาม
2. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทัศนคติกับเศรษฐกิจพอเพียง
3. สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุม โดยแบบสอบถามมีส่วนประกอบที่สามารถแบ่งได้ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ ชั้นปี ระดับผลการศึกษา ภูมิภาค อาชีพของ ผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือน การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ ปัญหาด้านสังคม การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิดที่มีตัวเลือกให้เลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 2 การรับรู้ปัญหา ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะทำการให้คะแนนตามระดับ โดยกำหนดให้

ก. ข้อคำถามที่มีความหมายเชิงปฏิฐาน (Positive) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข. ข้อคำถามที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยรวบรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการอิงเกณฑ์ซึ่งแบ่งระดับออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\text{ความกว้างของชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{3} = 1.33$$

เกณฑ์การวัดระดับการรับรู้ปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนรวมของทุกทักษะ โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง มีระดับของการรับรู้ในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.67	หมายถึง มีระดับของการรับรู้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 – 5.00	หมายถึง มีระดับของการรับรู้ในระดับสูง

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเป็นแบบสอบถามวัดระดับทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ในลักษณะคำถามเชิงปฏิฐาน (Positive) และเชิงนิเสธ (Negative) โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะทำการให้คะแนนตามระดับ โดยกำหนดให้

ก. ข้อคำถามที่มีความหมายเชิงปฏิฐาน (Positive) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข. ข้อคำถามที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยรวบรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการอิงเกณฑ์ ซึ่งแบ่งระดับออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\text{ความกว้างของชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{3} = 1.33$$

เกณฑ์การวัดระดับทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหา ความฟุ่มเฟือย พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากคะแนนรวมของทุกทัศนคติ โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง มีระดับของการรับรู้ในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.67	หมายถึง มีระดับของการรับรู้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 – 5.00	หมายถึง มีระดับของการรับรู้ในระดับสูง

ส่วนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถทำตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ข้อเสนอแนะในการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคสินค้าและบริการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง และข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open – ended) ให้ตอบได้อย่างอิสระ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้ทำการสอบถาม กลุ่มตัวอย่างจาก นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 90 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็น เครื่องมือ และผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ โดยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นสองส่วน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

(1) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่ว ๆ ของตัวอย่าง และทัศนคติ ของนักศึกษาเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาการฟุ่มเฟือย

(2) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบสมมติฐานทาง สถิติ เพื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance : ANOVA) และการเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) และ การวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาจำแนก จัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้ วิเคราะห์ส่วนประกอบ และสรุปผล โดยอาศัยความสอดคล้องและ ความเป็นเหตุเป็นผล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2553 ซึ่งได้แก่นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบ บริหารธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 5 ตอน โดยมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาถึงทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้แก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

คณะผู้วิจัยทำการนำเสนอข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ คณะ ชั้นปี ระดับผลการศึกษา ภูมิลำเนา รายได้ของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือน ดังนี้

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	64	71.11
หญิง	26	28.89
รวม	90	100

จากตาราง 4.1 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็นตอบแบบสอบถามเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 71.11 ส่วนนักศึกษาหญิงที่ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 28.89

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	44	48.89
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	24	26.67
บริหารธุรกิจ	22	24.44
รวม	90	100

จากตาราง 4.2 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 48.89 เป็นนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 26.67 เป็นนักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ เป็นร้อยละ 24.44 และเป็นนักศึกษบริหารธุรกิจ

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	35	38.89
ชั้นปีที่ 2	30	33.33
ชั้นปีที่ 3	21	23.33
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	4	4.44
รวม	90	100

จากตาราง 4.3 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.33 และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่าร้อยละ 4.44

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับผลการศึกษา

ระดับผลการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	3	3.33
2.00 – 2.50	30	33.33
2.51- 2.75	24	26.67
สูงกว่า 2.75	33	36.67
รวม	90	100

จากตาราง 4.4 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการศึกษามากกว่า 2.75 คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมาคือผลการศึกษาอยู่ในช่วง 2.00 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นนักศึกษาที่มีผลการศึกษาอยู่ในช่วง 2.51 – 2.75 คิดเป็นร้อยละ 26.67 และเป็นนักศึกษาที่มีระดับผลการศึกษาน้อยกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 3.33

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	4	4.44
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5	5.56
ภาคกลางและภาคตะวันออก	15	16.67
ภาคใต้	23	25.56
กรุงเทพฯและปริมณฑล	43	47.78
รวม	90	100

จากตาราง 4.5 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47.78 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 25.56 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ และภาคกลางและภาคตะวันออก ร้อยละ 16.67 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 5.56 และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือร้อยละ 4.44

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	7	7.78
ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	34	37.78
รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	10.0
เกษตรกร	26	28.89
รับจ้าง	11	12.22
อื่น ๆ	3	3.33
รวม	90	100

จากตาราง 4.6 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 37.78 มีผู้ประกอบการประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 28.89 ผู้ประกอบการประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ร้อยละ 12.22 ผู้ประกอบการประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 10.0 ผู้ประกอบการประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 7.78 ผู้ประกอบการประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และร้อยละ 3.33 ผู้ประกอบการประกอบอาชีพอื่นๆ

ตาราง 4.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	12	13.33
10,000 – 15,000 บาท	14	15.56
15,001 – 20,000 บาท	11	12.22
20,001 – 25,000 บาท	11	12.22
25,001 – 30,000 บาท	7	7.78
30,001 – 35,000 บาท	8	8.89
35,001 – 40,000 บาท	4	4.44
มากกว่า 40,000 บาท	23	25.56
รวม	90	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนมากมีรายได้มากกว่า 40,000 บาทต่อเดือน โดยคิดเป็นร้อยละ 25.56 รองลงมา ผู้ปกครองมีรายได้ 10,000 – 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 15.56 ผู้ปกครองร้อยละ 13.33 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ผู้ปกครองร้อยละ 12.22 มีรายได้ในช่วง 15,001 – 20,000 บาทต่อเดือน และมีรายได้ในช่วง 20,001 – 25,000 บาทต่อเดือน ผู้ปกครองร้อยละ 8.89 มีรายได้ในช่วง 30,001 – 35,000 บาทต่อเดือน ผู้ปกครองร้อยละ 7.78 มีรายได้ในช่วง 25,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และผู้ปกครองร้อยละ 4.44 มีรายได้ในช่วง 35,001 – 40,000 บาทต่อเดือน

ตาราง 4.8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	29	32.22
5,000 – 8,000 บาท	34	37.78
8,001 – 10,000 บาท	11	12.22
10,001 – 12,000 บาท	11	12.22
12,001 – 15,000 บาท	3	3.33
มากกว่า 15,000 บาท	12	13.33
รวม	90	100

จากตาราง 4.8 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 37.78 มีรายได้เดือนละ 5,000–8,000 บาท รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 32.22 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท นักศึกษาร้อยละ 13.33 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท นักศึกษาร้อยละ 12.22 มีรายได้ต่อเดือน 8,001 – 10,000 บาท และ 10,001 – 15,000 บาท และนักศึกษาร้อยละ 3.33 มีรายได้ต่อเดือนในช่วง 12,001 – 15,000 บาท

4.2 ผลศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

คณะผู้วิจัยทำการนำเสนอผลของการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย โดยจำแนกตามการรับรู้ด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ด้านสังคม และการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาทัศนคติของนักศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้าน ดังนี้

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านเศรษฐกิจ

การรับรู้ด้านเศรษฐกิจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรับรู้
1. ท่านทราบภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว	4.06	0.81	สูง
2. ท่านทราบภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ	3.50	0.81	ปานกลาง
3. ท่านซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการศึกษา	3.79	0.64	สูง
4. ท่านซื้อสินค้าเมื่อพิจารณาแล้วว่าสินค้านั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ท่านต้องจ่าย	3.92	0.79	สูง
5. ท่านสามารถควบคุมการใช้จ่ายของท่านให้เหมาะสมกับจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง โดยไม่ต้องขอเงินเพิ่ม	3.57	0.86	ปานกลาง
6. ท่านมีการพิจารณาเปรียบเทียบสินค้าประเภทอื่นเป็นทางเลือกก่อนการตัดสินใจซื้อ	3.87	0.87	สูง
7. ท่านมีความเชื่อมั่น ในสินค้าที่เคยเห็นผ่านโฆษณา มากกว่าสินค้าที่ไม่เคยเห็นผ่านโฆษณา	2.51	0.86	ปานกลาง
8. ท่านจะพิจารณาซื้อสินค้ายี่ห้อหนึ่งยี่ห้อใดมากขึ้นหากสินค้านั้นมีของแถม	2.73	0.94	ปานกลาง
9. ท่านนิยมซื้อสินค้าด้วยระบบผ่อนส่ง เพื่อให้ได้สินค้านั้นมา โดยทยอยจ่ายเงินทีละน้อย	3.59	1.14	ปานกลาง
10. ท่านมีการออมเงิน และระมัดระวังการใช้จ่ายไม่ให้เกิดหนี้	3.15	1.06	ปานกลาง
11. ท่านมีการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของตนเองลงหรือลดการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย	3.19	0.85	ปานกลาง
12. ท่านมีการทำงานพิเศษ หรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัว	2.44	1.30	ปานกลาง
13. ท่านมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่าย	2.44	1.30	ปานกลาง
14. ท่านจะซื้อสินค้าใหม่ทดแทนของเก่าที่ไม่สามารถใช้งานได้แล้วเท่านั้น	2.81	1.20	ปานกลาง
15. ท่านติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมของตนเอง	3.46	0.89	ปานกลาง
ภาพรวมการรับรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.33	0.36	ปานกลาง

จากตาราง 4.9 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาที่มีการรับรู้ทางด้านเศรษฐกิจในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) โดยนักศึกษาทราบภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว มีการซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการศึกษา การซื้อสินค้าเมื่อพิจารณาแล้วว่าสินค้านั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ต้องจ่าย และการพิจารณาเปรียบเทียบสินค้าประเภทอื่นเป็นทางเลือกก่อนการตัดสินใจซื้อ ในระดับสูง นอกจากนั้น อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาทราบภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.06) รองลงมา นักศึกษามีการซื้อสินค้าเมื่อพิจารณาแล้วว่าสินค้านั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ต้องจ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.92) ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีน้อยที่สุดได้แก่ การมีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัว และการมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 2.44 เท่ากัน)

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านสังคม

การรับรู้ด้านสังคม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรับรู้
16. ท่านทราบว่าภาวะสังคมในปัจจุบันของไทย รวมทั้งทราบค่านิยมของสังคมไทย	3.60	0.82	ปานกลาง
17. สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ดิ้นรนเพื่อตัวเอง แกร่งแย่งแสวงหา และมีการแข่งขันมาก	2.90	0.91	ปานกลาง
18. สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงิน อำนาจ และวัตถุ	2.54	0.91	ปานกลาง
19. ท่านมีการวางแผนชีวิต เพื่อความอยู่รอดในสังคม	3.48	0.84	ปานกลาง
20. การคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นในสังคมปัจจุบัน ต้องใช้วิจรรย์ญาณค่อนข้างมาก	3.24	0.82	ปานกลาง
21. สินค้าหรือบริการที่ท่านซื้อ ส่วนหนึ่งเป็นสินค้าหรือบริการเพื่อความบันเทิงหรือเพื่อการเข้าสังคมของท่าน	2.66	0.82	ปานกลาง
22. ท่านมีการติดตามเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และได้นำแนวคิดนั้นมาใช้ในชีวิต	3.06	0.98	ปานกลาง
23. ท่านไม่ซื้อสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศ แต่ซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศ หรือสินค้าจากกลุ่มชุมชนในประเทศ เช่นสินค้า OTOP แทน	2.83	0.96	ปานกลาง
24. ท่านซื้อสินค้าหรือบริการ โดยพิจารณาจากสิ่งทีเพื่อนหรือบุคคลรอบตัวท่านมี	3.12	0.99	ปานกลาง
25. ท่านซื้อสินค้าใหม่ที่ออกสู่ท้องตลาด หรือสินค้าที่ทรูหรา รวมทั้งแต่งตัวตามสมัยนิยม เพื่อแสดงถึงความทันสมัยและความสำคัญของตนเอง	3.35	1.03	ปานกลาง

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านสังคม (ต่อ)

การรับรู้ด้านสังคม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การรับรู้
26. สินค้าที่ท่านซื้อ ต้องเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงหรือยี่ห้อโด่งดัง มีการออกแบบทันสมัย มีราคาสูง	3.08	1.23	ปานกลาง
27. ท่านมีการลดการจัดเลี้ยงฉลองต่าง ๆ ในสถานที่ซึ่งหรูหรา มีราคาแพง และชักจูงเพื่อน ๆ ให้มีแนวคิดเดียวกัน	3.31	0.93	ปานกลาง
28. ท่านให้ของขวัญที่เหมาะสม มีความจำเป็น และราคาไม่แพงแก่เพื่อนในโอกาสสำคัญต่าง ๆ	3.01	0.98	ปานกลาง
29. ท่านไปดูคอนเสิร์ตชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ และมีการสะสมสินค้าของศิลปินหรือดาราที่ท่านชื่นชอบเป็นงานอดิเรก	3.18	1.28	ปานกลาง
30. ท่านติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมของตนเอง	3.19	0.34	ปานกลาง
ภาพรวมการรับรู้ด้านสังคม	3.10	0.21	ปานกลาง

จากตาราง 4.10 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ทางด้านสังคมในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) โดยทุกประเด็นย่อยนักศึกษาล้วนมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีการรับทราบว่าภาวะสังคมในปัจจุบันของไทย รวมทั้งทราบค่านิยมของสังคมไทย สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมานักศึกษามีการวางแผนชีวิต เพื่อความอยู่รอดในสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.58) นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับการที่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงิน อำนาจ และวัตถุต่ำที่สุด(ค่าเฉลี่ย 2.54)

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม

การรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ รับรู้
31. ท่านทราบภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก	3.71	0.91	สูง
32. ท่านมีจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมเสมอ ทำตามกฎ ระเบียบในการรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่มั่งง่าย	3.69	0.86	สูง
33. ท่านใช้พลังงาน และทรัพยากรทุกชนิดเท่าที่จำเป็น ใช้อย่างคุ้มค่า ประหยัด และไม่ให้เกิดมลภาวะ	3.55	0.91	ปานกลาง
34. ท่านเข้าใจถึงอนามัยหรือสาธารณสุข ของสิ่งแวดล้อม อย่างดี และรักษาสุขภาพ ด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ จะได้ไม่เจ็บป่วย	3.39	1.05	ปานกลาง

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

การรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรับรู้
35. ท่านไม่สูบบุหรี่ ไม่รับประทานสุรา และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดและอบายมุขต่างๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้ง	3.71	1.34	สูง
36. ท่านซื้อสินค้าต่างๆ ตามความจำเป็น เลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับแบบเรียบๆ แต่สามารถใช้ได้นาน ไม่ต้องซื้อใหม่บ่อย ๆ	3.70	0.98	สูง
37. ท่านพยายามพึ่งตนเอง โดยการปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ไว้รับประทานเอง หรือทำอาหารมารับประทานเอง	3.60	0.88	ปานกลาง
38. ท่านมีการเปรียบเทียบสิ่งของต่าง ๆ ที่ท่านมีกับสิ่งของต่าง ๆ ที่คนอื่นมี	3.54	1.05	ปานกลาง
39. ท่านช่วยสอดส่องลดปัญหาอาชญากรรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุข	2.71	1.24	ปานกลาง
40. ท่านตัดสินใจซื้อสินค้าด้วยตัวท่านเอง โดยไม่คำนึงถึงอิทธิพลจากการโฆษณา	3.19	1.03	ปานกลาง
41. ท่านดำรงชีวิตด้วยการยึดมั่น ในความซื่อสัตย์ สุจริต และใช้หลักศีลธรรมในการบริโภคสินค้าและบริการ	3.33	0.95	ปานกลาง
42. ท่านติดตามหาความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำมาปฏิบัติ และชักชวนเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัวให้ร่วมกันสร้างประชาคมพอเพียง	3.53	0.83	ปานกลาง
43. ท่านติดตามการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม สนับสนุนพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เจริญก้าวหน้าแบบยั่งยืน	3.65	0.82	ปานกลาง
ภาพรวมการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม	3.48	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 4.11 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.48) โดยนักศึกษาทราบภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก มีจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมเสมอ ทำตามกฎ ระเบียบในการรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่มั่งง่าย ไม่สูบบุหรี่ ไม่รับประทานสุรา และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดและอบายมุขต่างๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวม

เป็นที่ตั้ง และซื้อสินค้าต่างๆ ตามความจำเป็น เลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับแบบเรียบๆ แต่สามารถใช้ได้นาน ไม่ต้องซื้อใหม่บ่อยๆ ในระดับสูง

นักศึกษาทราบภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก และไม่สูบบุหรี่ ไม่รับประทานสุรา และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้งสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.71) รองลงมานักศึกษาซื้อสินค้าต่างๆ ตามความจำเป็น เลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับแบบเรียบๆ แต่สามารถใช้ได้นาน ไม่ต้องซื้อใหม่บ่อยๆ และนักศึกษามีการช่วยสอดส่องลดปัญหาอาชญากรรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุขต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.71)

ตาราง 4.12 สรุปการรับรู้ของนักศึกษา

การรับรู้ของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทักษะ
การรับรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.33	0.36	ปานกลาง
การรับรู้ด้านสังคม	3.10	0.21	ปานกลาง
การรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม	3.48	0.51	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการรับรู้	3.30	2.89	ปานกลาง

จากตาราง 4.12 พบว่า ในภาพรวมด้านการรับรู้ นักศึกษามีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) โดยมีระดับของการรับรู้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33 3.10 และ 3.48 ตามลำดับ)

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทักษะของนักศึกษาด้านความพอประมาณ

ทักษะด้านความพอประมาณ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทักษะ
44. เมื่อท่านได้รับเงินมา ท่านจะนำมาจัดสรรให้เพียงพอไม่ต้องขอจากผู้ปกครองเพิ่ม	3.47	0.83	ปานกลาง
45. ท่านไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูงเกินไป หากมีความจำเป็นต้องใช้ท่านจะเลี่ยงไปซื้อสินค้าทดแทนที่มีราคาไม่แพง	3.53	0.78	ปานกลาง
46. ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัด ใช้อย่างคุ้มค่าคุ้มราคา	3.51	0.83	ปานกลาง
47. ท่านมีความพึงพอใจในสิ่งที่ท่านเป็น ท่านมี โดยไม่ต้องชวนขวหาสิ่งอื่นใดมาเติมเต็ม	3.52	0.90	ปานกลาง
ภาพรวมทักษะด้านความพอประมาณ	3.51	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 4.13 พบว่า ในภาพรวมทัศนคติของนักศึกษาในด้านความพอประมาณอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.51) โดยประเด็นย่อยต่างๆ ในด้านความพอประมาณนักศึกษามีทัศนคติในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูงเกินไป หากมีความจำเป็น ต้องใช้นักศึกษาจะเลี่ยงไปซื้อสินค้าทดแทนที่มีราคาไม่แพงสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.53) รองลงมา นักศึกษามีความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็น ตนเองมี โดยไม่ต้องขวนขวายหาสิ่งอื่นใดมาเติมเต็ม (ค่าเฉลี่ย 3.52) และนักศึกษามีการจัดสรรเงินที่ได้รับให้เพียงพอ โดยไม่ต้องขอจากผู้ปกครองเพิ่มต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.47)

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักศึกษาด้านความมีเหตุผล

ทัศนคติด้านความมีเหตุผล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทัศนคติ
48. สินค้าที่ท่านซื้อ เป็นสินค้าที่มีความจำเป็นในการดำเนินชีวิต	3.69	0.75	สูง
49. สินค้าที่ท่านซื้อเป็นสินค้าที่ใช้ในการศึกษา	3.59	0.78	ปานกลาง
50. ท่านใช้จ่ายเงินด้วยความมีเหตุผล ไม่ฟุ่มเฟือย	3.59	0.71	ปานกลาง
51. ท่านมีวินัยทางการเงิน มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม	3.60	0.74	ปานกลาง
52. เมื่อมีปัญหาในเรื่องการใช้จ่าย ท่านแก้ไขอย่างมีเหตุผล โดยพยายามหาสาเหตุและแก้ไขอย่างมีสติ	3.59	0.65	ปานกลาง
ภาพรวมทัศนคติด้านความมีเหตุผล	3.61	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 4.14 พบว่า ในภาพรวมทัศนคติด้านความมีเหตุผลของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.61) โดยนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.69) และเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น รองจากการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแล้ว นักศึกษามีวินัยทางการเงิน มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.60) และนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่ใช้ในการศึกษา การใช้จ่ายเงิน ด้วยความมีเหตุผลไม่ฟุ่มเฟือย และการพยายามหาสาเหตุและแก้ไขปัญหาในเรื่องการใช้จ่ายอย่างมีสติต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.59 เท่ากัน)

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักศึกษาด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี

ทัศนคติด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทัศนคติ
53. ท่านใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้	3.85	0.90	สูง
54. ท่านมีเงินการออมเงิน ทั้งการออมด้วยวิธีการฝากเงิน หรือวิธีอื่นๆ เช่น ซื้อทรัพย์สินที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงิน ยามฉุกเฉิน หรือเพิ่ม รายได้ด้วยการลดรายจ่าย	3.43	0.87	ปานกลาง
55. ท่านได้มีการหารายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัว	2.83	1.26	ปานกลาง
56. ท่านมีความเชื่อมั่น ในตนเอง และยึดเส้นทางสาย กลางในการดำรงชีวิต	3.44	0.89	ปานกลาง
57. ท่านมีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่และ สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน	3.79	0.92	สูง
ภาพรวมทัศนคติด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.47	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 4.15 พบว่า ในภาพรวมทัศนคติด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี นักศึกษามีระดับของทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.47) โดยนักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้ และมีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันในระดับสูง นอกจากนี้ อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้สูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.85) รองลงมาได้แก่ การที่นักศึกษามีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ส่วนการหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัวต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.83)

ตาราง 4.16 สรุปทัศนคติของนักศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทัศนคติของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทัศนคติ
ด้านความพอประมาณ	3.51	0.64	ปานกลาง
ด้านความมีเหตุผล	3.61	0.53	ปานกลาง
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.47	0.61	ปานกลาง
ภาพรวมทัศนคติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	3.53	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 4.16 พบว่า ในภาพรวมทัศนคติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.53) โดยมีทัศนคติด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ย 3.51 3.61 และ 3.47ตามลำดับ)

4.3 ผลศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

คณะผู้วิจัยทำการนำเสนอผลการศึกษาลงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

4.3.1 เพศของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาว่าปัจจัยด้านเพศมีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (H0) และสมมติฐานรอง (H1) ดังนี้

H0 : เพศไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H1 : เพศมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้สถิติที (t -Test) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.17

ตาราง 4.17 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านเพศต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติที	ค่า Sig.
ชาย	64	3.53	0.07	0.95
หญิง	38	3.52		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่าสถิติทีเท่ากับ 0.07 และค่า Sig. เท่ากับ 0.95 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าต้องยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) นั่น คือ เพศไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.3.2 คณะที่นักศึกษาสังกัดมีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาว่าคณะที่นักศึกษาสังกัดมีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (HO) และสมมติฐานรอง (H1) ดังนี้

HO : คณะไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H1 : คณะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.18

ตาราง 4.18 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านคณะที่นักศึกษาสังกัดต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

คณะ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติเอฟ	ค่า Sig.
วิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	44	3.74	2.11	
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	24	3.27		
บริหารธุรกิจ	22	3.31		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.18 พบว่า ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 2.11 และค่า Sig. เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ต้องปฏิเสธ Ho นั้น คือ คณะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

การพิจารณาว่านักศึกษาคณะใด มีทัศนคติในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยแตกต่างกัน โดยวิธี LSD (Least Significant Difference) ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.19

4.3.3 ชั้นปีที่นักศึกษาเรียนอยู่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาว่าปัจจัยด้านชั้นปี ที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (HO) และสมมติฐานรอง (H1) ดังนี้

HO : ชั้นปีที่ศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H1 : ชั้นปีที่ศึกษามีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.20

ตาราง 4.19 ผลการศึกษาอิทธิพลของชั้นปีที่มิต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติเอฟ	ค่า Sig.
ชั้นปีที่ 1	25	3.54	0.60	0.62
ชั้นปีที่ 2	26	3.47		
ชั้นปีที่ 3	31	3.49		
ชั้นปีที่ 4	18	3.67		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.19 พบว่า ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.60 และค่า Sig. เท่ากับ 0.62 แสดงว่ายอมรับ Ho นั่น คือ ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.3.4 ระดับผลการศึกษาของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาระดับผลการศึกษาที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (HO) และสมมติฐานรอง (H1) ดังนี้

HO : ระดับผลการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H1 : ระดับผลศึกษามีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.21

ตาราง 4.20 ผลการศึกษาอิทธิพลของระดับผลการศึกษาที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ระดับผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติเอฟ	ค่า Sig.
ต่ำกว่า 2.00	3	3.47	0.82	0.49
2.00 – 2.50	30	3.60		
2.51 – 2.75	24	3.39		
สูงกว่า 2.75	33	3.57		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.20 พบว่า ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.82 และค่า Sig. เท่ากับ 0.49 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ ระดับผลการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.3.5 ภูมิลำเนาของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาว่าภูมิลำเนาที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (H_0) และสมมติฐานรอง (H_1) ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H_1 : ภูมิลำเนาที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.22

ตาราง 4.21 ผลการศึกษาอิทธิพลของภูมิลำเนาที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติเอฟ	ค่า Sig.
ภาคเหนือ	4	3.75	0.73	0.58
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5	3.50		
ภาคกลางและภาคตะวันออก	15	3.44		
กรุงเทพและปริมณฑล	23	3.63		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.21 พบว่า ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.73 และค่า Sig. เท่ากับ 0.58 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั้น คือ ภูมิฐานะของนักศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.3.6 อาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาว่าอาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (H_0) และสมมติฐานรอง (H_1) ดังนี้

H_0 : อาชีพของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H_1 : อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.23

ตาราง 4.22 ผลการศึกษาอิทธิพลของอาชีพผู้ปกครองที่มีต่อทัศนคติ ของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติเอฟ	ค่า Sig.
พนักงานบริษัทเอกชน	7	3.55	0.76	0.58
ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	34	3.68		
รับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	3.43		
เกษตรกร	26	3.50		
รับจ้าง	11	3.43		
อื่น ๆ	3	3.47		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.22 พบว่า ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.76 และค่า Sig. เท่ากับ 0.58 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั้นคือ อาชีพของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.3.7 รายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาว่ารายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (HO) และสมมติฐานรอง (H1) ดังนี้

HO : รายได้ของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H1 : รายได้ของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.24

ตาราง 4.23 ผลการศึกษาอิทธิพลของรายได้ผู้ปกครองที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

รายได้ของผู้ปกครอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติเอฟ	ค่า Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	12	3.69	0.54	0.81
10,000 – 15,000 บาท	14	3.56		
15,001 – 20,000 บาท	11	3.47		
20,001 – 25,000 บาท	11	3.58		
25,001 – 30,000 บาท	7	3.33		
30,001 – 35,000 บาท	8	3.64		
35,001 – 40,000 บาท	4	3.51		
สูงกว่า 40,000 บาท	23	3.44		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.23 พบว่า ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.54 และค่า Sig. เท่ากับ 0.581 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ รายได้ของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.3.8 รายได้ของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ทำการศึกษาว่ารายได้ของนักศึกษามีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยหรือไม่ โดยกำหนดสมมติฐานหลัก (HO) และสมมติฐานรอง (H1) ดังนี้

HO : รายได้ของนักศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

H1 : รายได้ของนักศึกษามีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของ การทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.25

ตาราง 4.24 ผลการศึกษาอิทธิพลของรายได้ของนักศึกษาที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

รายได้ของนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าสถิติเอฟ	ค่า Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	29	3.52	0.57	0.72
5,000 - 8,000 บาท	34	3.43		
8,001 - 10,000 บาท	11	3.68		
10,001 - 12,000 บาท	11	3.60		
12,001 - 15,000 บาท	3	3.56		
มากกว่า 15,000 บาท	12	3.63		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.24 พบว่า ค่าสถิติเอฟเท่ากับ 0.57 และค่า Sig. เท่ากับ 0.72 แสดงว่ายอมรับ Ho นั่นคือ รายได้ต่อเดือนของนักศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

4.3.9 การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

คณะผู้วิจัยทำการทดสอบอิทธิพลของการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม และการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาที่มีต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ซึ่งผลการศึกษาแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.25 ผลการศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาคความฟุ่มเฟือย

ตัวแปรอิสระ	สมการถดถอย ที่ 1	สมการถดถอย ที่ 2	สมการถดถอย ที่ 3
ค่าคงที่	0.66	-0.35	0.58
การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	0.86 (Beta = 0.59)	0.86 (Beta = 0.59)	0.13 (Beta = 0.09)
การรับรู้ปัญหาด้านสังคม	-	0.33 (Beta = 0.13)	0.03 (Beta = 0.01)
การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	-	-	0.70 (Beta = 0.71)
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	0.59	0.61	0.78
สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2)	0.35	0.37	0.60
สัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)	0.35	0.02	0.23
ค่าสถิติ F	53.56	28.52	48.04
ค่า Sig.(P)	0.00	0.00	0.00

จากตาราง 4.25 พบว่า ตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาคความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้ร้อยละ 35 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R^2 = 0.35$, Sig.(P) = .000)

ตัวแปรลำดับที่สองที่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม โดยเมื่อเพิ่มตัวแปรดังกล่าวเข้าสู่สมการถดถอย มีความสามารถในการอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาคความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (R^2 Change = 0.02, Sig.(P) = .000) เมื่อรวมตัวแปรทั้งสองเข้าด้วยกันสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาคความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้ร้อยละ 37 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R^2 = 0.37$, Sig.(P) = .000)

ตัวแปรลำดับที่สามที่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมโดยเมื่อเพิ่มตัวแปรดังกล่าวเข้าสู่สมการถดถอย มีความสามารถในการอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาคความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (R^2 Change = 0.23, Sig.(P) = .000) เมื่อรวมตัวแปรทั้งสามตัวเข้าด้วยกัน สามารถ

อธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้ร้อยละ 60 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R^2 = 0.60$, Sig.(P) = .000)

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักของตัวแปรอิสระในการอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษา ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวพบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นให้คงที่แล้ว ตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้มากที่สุด คือ การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Beta) เท่ากับ 0.71 ตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษารองลงมา คือ การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Beta) เท่ากับ 0.09 ส่วนการรับรู้ปัญหาด้านสังคมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้น้อยที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Beta) เท่ากับ 0.01

โดยพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษา กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ยิ่งนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ มีการรับรู้ปัญหาทางด้านสังคม และมีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากเท่าใด ก็จะทำให้ นักศึกษายังนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ เพื่อแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของตนเองมากขึ้นเท่านั้น

โดยหากนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย นักศึกษาจะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยเพิ่มขึ้น 0.13 หน่วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าหากนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ 100 คน จะมีนักศึกษาที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย 13 คน หากนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสังคมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยนักศึกษาจะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยเพิ่มขึ้น 0.03 หน่วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า หากนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสังคม 100 คน จะมีนักศึกษาที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย 3 คน และหากนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย นักศึกษาจะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยเพิ่มขึ้น 0.70 หน่วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า หากนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม 100 คน จะมีนักศึกษาที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย 70 คน

4.4 ผลศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะ และอุปสรรคของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะ และอุปสรรคของนักศึกษาในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย โดยการรวบรวมคำตอบที่นักศึกษาตอบไว้

เป็นหมวดหมู่ และนับจำนวนนักศึกษาที่ตอบคล้ายกันไว้เป็นคำตอบเดียวกันนำเสนอโดยจำแนกเป็น ปัญหา ข้อเสนอแนะในการกระตุ้นการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้

4.4.1 ปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถบริโภคสินค้าและบริการต่างๆตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงได้

- 1) สินค้าที่ผลิตในประเทศบางชนิดขาดคุณภาพ ไม่เป็นที่รู้จักและนิยมในหมู่วัยรุ่นจำนวน 11 คน
- 2) คุณภาพของสินค้ารวมทั้งบริการที่ผลิตในประเทศไม่ได้ตามมาตรฐานหรือตามความต้องการ ทำให้ต้องไปเลือกใช้สินค้าจากต่างประเทศที่มีราคาแพงกว่าจำนวน 6 คน
- 3) ความเจริญของสังคมและเทคโนโลยี ทำให้การเลือกซื้อสินค้าไม่จำกัดอยู่เพียงการออกไปเลือกซื้อหา แต่สามารถสั่งซื้อได้ทั้งทางอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ รวมทั้งมีบริการส่งสินค้าถึงบ้าน ความสะดวกสบายในการซื้อทำให้ตัดสินใจซื้อได้ง่ายจำนวน 2 คน
- 4) อิทธิพลจากการโฆษณา ทำให้สินค้ามีความน่าสนใจ ดึงดูด เกิดความอยากรู้ และอยากลองใช้สินค้า จำนวน 7 คน
- 5) ค่านิยม สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ความต้องการส่วนตัว ชอบความสะดวกสบายหรูหรา จำนวน 19 คน
- 6) ความหลากหลายของสินค้าและบริการที่มีเพิ่มมากขึ้น จำนวน 3 คน
- 7) สภาพแวดล้อมทางด้านที่อยู่อาศัย เช่น นักศึกษาพักอยู่ในหอพักที่ไม่สามารถทำอาหารรับประทานเอง หรือไม่สามารถปลูกผักหรือเลี้ยงสัตว์ไว้รับประทานได้จำนวน 2 คน
- 8) ความไม่เข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 2 คน

4.4.2 ข้อเสนอในการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคสินค้าและบริการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัย

- 1) ควรกระตุ้นการออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามจำเป็น จำนวน 6 คน
- 2) ใช้จ่ายอย่างประหยัด ซื้อเฉพาะของที่จำเป็นต้องใช้ ไม่ซื้อสินค้าตามกระแสหรือแฟชั่นซื้อสินค้าใหม่ เมื่อของเก่าใช้ไม่ได้แล้ว ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย จำนวน 15 คน
- 3) ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และรณรงค์การบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงอย่างจริงจัง สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง จำนวน 10 คน
- 4) กระตุ้นให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งทำให้เกิดเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น จำนวน 12 คน
- 5) ซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศ ทดแทนสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ใช้สินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ จำนวน 4 คน

6) ผลิตสินค้าที่ทันสมัยมีคุณภาพดี ปรับปรุงคุณภาพสินค้าที่ผลิตอยู่ในปัจจุบันให้ดีขึ้นเพื่อดึงดูดให้เกิดการใช้สินค้าทดแทนสินค้าจากต่างประเทศ รวมทั้งผลิตสินค้าตราห้อยของมหาวิทยาลัย หน่วยในราคาไม่แพงแก่นักศึกษา จำนวน 4 คน

7) กระตุ้นการปรับเปลี่ยนค่านิยม ในการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยแล้วได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีรสนิยมดี มีฐานะดี มายกย่องผู้ที่ประหยัดและใช้จ่ายอย่างเหมาะสมแทนจำนวน 2 คน

4.4.3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยควรจัดสถานที่รับประทานอาหารที่มีคุณภาพดีมากกว่านี้และเพียงพอต่อ นักศึกษาและคณาจารย์ในราคาถูกลง

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการศึกษา

5.1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
4. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

1. เพศของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
2. คณะที่นักศึกษาสังกัดมีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
3. ชั้นปีที่นักศึกษาเรียนอยู่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
4. ระดับผลการศึกษานักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
5. ภูมิลำเนาของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
6. อาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
7. รายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

8. รายได้ของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

9. การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษามีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

5.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1) ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยเลือกจากนักศึกษา 3 คณะ กำหนดขนาดของตัวอย่างประชากรโดยวิธีการของยามาเน่ (Taro Yamane, 1970:886) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.10 และขนาดความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ และสัมประสิทธิ์ Q ความผันแปรเท่ากับ 0.10 จากประชากรทั้งสิ้น 924 คน จะได้ตัวอย่าง 90 คน ในการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจำนวนหน่วยตัวอย่างเป็นสัดส่วนกับจำนวนประชากร ใช้คณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นชั้นภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแต่ละระดับ(ชั้นภูมิ) โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อวัดระดับทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น

2.1) หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถาม สำหรับหลักเกณฑ์ในการสร้างข้อคำถามเพื่อใช้ในการศึกษาคั้งนี้ประกอบด้วย

2.1.1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ เศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาความฟุ่มเฟือย การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา การรับรู้ปัญหาด้านสังคมของนักศึกษา การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา แล้วนำผลการศึกษาดังกล่าวมากำหนดเป็นเนื้อหาในแบบสอบถาม

2.1.2) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับทัศนคติกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษา

2.1.3) อาศัยความรู้และประสบการณ์ของคณะผู้วิจัยเพิ่มเติม ในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์

2.2) ลักษณะของแบบสอบถาม แบบสอบถามมีส่วนประกอบที่สามารถแบ่งได้ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ ชั้นปี ระดับผลการศึกษา ภูมิภาค อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือน การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิดที่มีตัวเลือกให้เลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 2 การรับรู้ปัญหา ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับโดยแบบสอบถามทั้งหมดในส่วนนี้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงกับความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเป็นแบบสอบถามวัดระดับทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ในลักษณะคำถามเชิงปฏิฐาน (Positive) และเชิงนิเสธ (Negative) โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถทำตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ข้อเสนอแนะในการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคสินค้าและบริการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง และข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open - ended) ให้ตอบได้อย่างอิสระ

3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ไปทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.1) การหาค่าความเกี่ยวข้องตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงและมีความสมบูรณ์ของคำถามแต่ละข้อ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2) การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) โดยทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ทำการศึกษา จำนวน 30 หน่วยตัวอย่าง จากนั้นจึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้ง

30 ชุดนั้น มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ Q แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าสัมประสิทธิ์ Q แอลฟาเท่ากับ 0.87

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1) ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้ทำการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 90 คนโดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ และผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.2) ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5) การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1) วิธีประมวลข้อมูล ก่อนที่จะวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ประมวลข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1.1) รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากภาคสนาม

5.1.2) ตรวจสอบแบบสอบถามทุกชุดเพื่อดูความถูกต้อง และความสมบูรณ์

5.1.3) จัดคำตอบเป็นกลุ่ม และเป็นหมวด รวมทั้งให้รหัส (code) คำตอบ

5.1.4) จัดทำคู่มือลกรหัส

5.1.5) ลกรหัสข้อมูลจากแบบสอบถามลงเครื่องคอมพิวเตอร์ (computer)

5.1.6) จากนั้นทำการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science)

5.2) วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

(1) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ของตัวอย่าง และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาการฟุ่มเฟือย

(2) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน

ก. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

- การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ Q แอลฟา (Alpha Co-efficient) ตามวิธีการของครอนบาค

ข. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

- การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากร โดยการทดสอบที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance : ANOVA) และการเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

- การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

5.2.2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลซึ่งได้จากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดมาจำแนก จัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ส่วนประกอบ และสรุปผลโดยอาศัยความสอดคล้องและความเป็นเหตุเป็นผล

5.2 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปแยกเป็นผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั่วไป และผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) สรุปผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย (คิดเป็นร้อยละ 71.11) โดยเมื่อจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ (คิดเป็นร้อยละ 48.89) เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 38.89) มีระดับผลการศึกษามากกว่า 2.75 เป็นส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 36.67) นักศึกษาส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 47.78) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 47.78) มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 25.56) ส่วนตัวนักศึกษาก่อนได้รับรายได้ต่อเดือน 5,000 – 8,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 32.22)

2) สรุปผลศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ผลการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1) การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) โดยนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.06) รองลงมา

นักศึกษา มีการซื้อสินค้าเมื่อพิจารณาแล้วว่าสินค้านั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ต้องจ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.92) ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ การมีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัว และการมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย เพื่อควบคุมการใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 2.44)

จากการรับรู้ปัญหาในด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางแสดงให้เห็นว่า นักศึกษายังไม่มีความตื่นตัวกับปัญหารอบตัวมากเท่าที่ควร สิ่งที่ทำให้นักศึกษารับรู้จึงอาจจะเป็นการรับรู้ตามความจำเป็น เช่น การใช้จ่ายเงินที่เริ่มไม่เพียงพอต่างๆ ที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองเท่าเดิม หรือกรณีที่มีการขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองอาจจะมีปัญหาในการจ่ายเงินให้รวมทั้งอาจจะเข้มงวดเรื่องการใช้เงินของนักศึกษามากขึ้น ทำให้นักศึกษารู้สึกถึงปัญหาด้านเศรษฐกิจที่สุดขึ้นทางอ้อม นักศึกษาจึงรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงที่สุด

นอกจากนั้น นักศึกษาอาจจะรับรู้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ จากการที่สินค้าที่เคยจับจ่ายใช้สอยได้เพิ่มราคาสูงขึ้นทำให้นักศึกษาต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนซื้อสินค้าซื้อสินค้าที่มีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายไป และพยายามซื้อแต่สินค้าที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการดำรงชีวิตหรือจำเป็นต้องใช้ในการศึกษา รวมทั้งพยายามเปรียบเทียบ

สินค้าที่มีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่สามารถทดแทนกันได้มาใช้ เพื่อลดภาระการใช้จ่ายลง ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกัน

แต่นักศึกษา มีการวางแผนการใช้จ่าย รวมทั้งการทำบัญชีรายรับ รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่ายน้อย ซึ่งเป็นปกติของบุคคลทั่วไปที่ค่อนข้างควบคุมการใช้จ่ายได้ยาก กับการที่นักศึกษายังเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ทำให้ความคิดความอ่านยังไม่เป็นผู้ใหญ่อย่างเพียงพอ รวมทั้งยังไม่มองอนาคตที่อยู่ไกลตัวมากนัก ประกอบกับสังคมและสภาพแวดล้อมของนักศึกษาเอง ที่นิยมการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย สินค้าแบรนด์เนมที่มีราคาแพง ทั้งการนิยมเลียนแบบนักแสดง นักร้อง หรือผู้มีชื่อเสียง จึงทำให้นักศึกษา มีการบริโภคสินค้าโดยการพิจารณาจากการโฆษณา สินค้าที่ไม่ได้ผ่านการโฆษณานักศึกษาจะไม่ค่อยเชื่อมั่นในตัวสินค้าเท่าที่ควร

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการทำงานพิเศษหรือหารายได้พิเศษเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ซึ่งอาจจะเป็นเพราะสภาพแวดล้อมในด้านการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ค่านิยมลักษณะของครอบครัว รวมทั้งค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมไทยที่เป็นหน้าที่ของผู้ปกครองจะเป็นผู้ส่งเสียให้ลูกหลานเล่าเรียนจนจบการศึกษา โดยไม่จำเป็นต้องทำงานในระหว่างเรียนไปด้วย

อย่างไรก็ตาม การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษายังมีความผันแปรในบางเรื่องค่อนข้างสูง อาทิเช่น การทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัว การทำบัญชีรายรับ รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่าย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.30) แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่านักศึกษารายหนึ่งจะไม่ได้มีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัว รวมทั้งไม่ได้มีการทำบัญชี

รายรับรายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่าย แต่ก็ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ทำ ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้อาจจะเป็นนักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน ทำให้ต้องขวนขวายหาเงินเพื่อส่งเสียตนเองเรียน หรืออาจได้รับการปลูกฝังมาจากครอบครัวให้รู้จักคุณค่าของเงิน และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รวมทั้งนักศึกษากลุ่มนี้อาจจะมีการติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่เสมอจึงทำให้สามารถรับรู้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศและเห็นความสำคัญของการหารายได้เพิ่มเพื่อเป็นเงินออมสำรองในอนาคต

การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาที่มีความผันแปรสูงรองลงมา คือการซื้อสินค้าใหม่ทดแทนของเก่าที่ไม่สามารถใช้งานได้แล้วเท่านั้น แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาบางส่วนยังนิยมซื้อสินค้าโดยไม่ได้อิงพิจารณาถึงคุณค่าของตัวสินค้านั้นอย่างแท้จริง แต่อาจจะซื้อเพราะสินค้านั้นถูกใจ หรือตรงความต้องการ หรือเป็นสินค้าที่กำลังอยู่ในกระแสความนิยม จึงได้ซื้อสินค้านั้นมาใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมของนักศึกษา รวมทั้งอาจจะซื้อสินค้าเพราะต้องการมีข้าวของเครื่องใช้เหมือนเพื่อนคนอื่นๆ ในกลุ่ม ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีการรับรู้สอดคล้องกันมากที่สุด ได้แก่ การซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจพอสมควร จึงทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันในการบริโภคสินค้าและบริการ

การศึกษาการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกันกับการศึกษาปัญหาข้อเสนอแนะ ซึ่งนักศึกษาระบุว่าปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถบริโภคสินค้าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงได้ เกิดจากการที่สินค้าที่ผลิตในประเทศยังไม่เป็นที่รู้จักและนิยมในหมู่วัยรุ่น ความต้องการความสะดวกสบาย และการชื่นชอบความหรูหรา รวมทั้งคุณภาพของสินค้าที่ผลิตได้ในประเทศหรือสินค้าจากชุมชนต่างๆ เช่น สินค้า OTOP มีคุณภาพไม่ได้ตามมาตรฐานหรือความต้องการของนักศึกษา รวมทั้งสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยปัจจุบันของนักศึกษาที่ส่วนมากเช่าหอพักหรืออพาร์ทเมนต์ ทำให้ไม่สามารถปลูกผักหรือเลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อบริโภคได้

2.2) การรับรู้ปัญหาด้านสังคม

ในภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ทางด้านสังคมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) โดยทุกประเด็นย่อยนักศึกษาล้วนมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีการรับทราบว่าภาวะสังคมในปัจจุบันของไทย รวมทั้งทราบค่านิยมของสังคมไทยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมานักศึกษามีการวางแผนชีวิต เพื่อความอยู่รอดในสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.58) นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับการที่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงิน อำนาจ และวัตถุต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.54)

เช่นเดียวกันกับการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสังคมในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาขาดการกระตือรือร้นในการรับรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง จากการที่รับรู้ปัญหาเพียงเล็กน้อยทำให้นักศึกษาไม่สามารถที่จะดำรงตนให้สามารถอยู่ในสังคมปัจจุบันได้ โดยไม่ถูกกระแสสังคมชักนำไป นักศึกษาจึงนิยมการบริโภคสินค้าหรือบริการที่มีราคาสูง เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยไม่ได้มีความจำเป็น น้อยอย่างแท้จริงในการดำรงชีวิต และส่วนใหญ่

เป็นสินค้าหรือบริการเพื่อความบันเทิง เช่น การชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์แทนการดูโทรทัศน์อยู่ที่ที่พัก การสะสมสินค้าของศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ โดยบางครั้งสะสมแข่งขันกับเพื่อนในกลุ่ม การปฏิบัติตนตามกระแสนิยมตะวันตก เช่น การจัดเลี้ยงวันเกิด การให้ของขวัญราคาแพงแก่คนรักในวันแห่งความรัก เป็นต้น

สิ่งที่นักศึกษานิยมมากอย่างหนึ่งคือ สินค้าที่ผลิตและนำเข้าจากต่างประเทศเนื่องจากทำให้นักศึกษาดูเป็นคนที่มรสนิยม สามารถนำสินค้าเหล่านั้นมาแสดงความสำคัญของตนเองกับเพื่อนในกลุ่มได้ นักศึกษามีค่านิยมว่าสินค้าที่มีราคาแพงจากต่างประเทศเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการได้ดีกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศ รวมทั้งนักศึกษานิยมบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น น้ำหอม เครื่องสำอาง เสื้อผ้า เครื่องประดับ โดยเฉพาะการบริโภคสินค้าตามกระแสที่นักแสดงหรือนักร้องบริโภค ซึ่งในส่วนของสิ่งที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษามากที่สุดก็คือสภาพแวดล้อมและสภาพสังคมรอบ ๆ ตัวนักศึกษานั้นเอง

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนก็ไม่ได้บริโภคสินค้าตามกระแสสังคมทั้งหมด มีนักศึกษาบางส่วนที่บริโภคสินค้าที่ไม่นิยมการไปดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ ไม่นิยมไปดูคอนเสิร์ต และไม่สะสมสินค้าของที่ระลึกจากศิลปินหรือดาราที่ตนเองชื่นชอบ รวมทั้งมีการไปแสวงหาความบันเทิงในลักษณะนี้น้อยมาก สินค้าที่นักศึกษากลุ่มนี้บริโภค ไม่จำเป็นต้องมีชื่อเสียงโด่งดัง ไม่ต้องการออกแบบทันสมัยหรือมีราคาสูง พิจารณาจากความผันแปรของพฤติกรรมที่นักศึกษแสดงออก (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.28 และ 1.23 ตามลำดับ) ซึ่งความผันแปรในเรื่องดังกล่าวมีค่าสูง แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมแตกต่างกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันนั่นเอง

ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีการรับรู้เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันได้แก่ การติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมของตนเอง ซึ่งนักศึกษาตอบว่าตนเองได้มีการรับรู้ดังกล่าวคล้ายคลึงกัน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34) ในความเป็นจริงนักศึกษาน่าจะได้ติดตามข่าวสารบ้านเมือง และกระแสมรสนิยมในเรื่องที่ตนเองสนใจ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องของแฟชั่นดารา นักร้องมากกว่า พิจารณาจากการที่นักศึกษาติดตามความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง เพราะเป็นสิ่งที่สังคมรอบตัวของนักศึกษาให้ความสนใจ สิ่งที่เป็ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ นักศึกษายังให้ความสนใจน้อย พิจารณาจากการที่นักศึกษาให้ความคิดเห็นในส่วนข้อเสนอแนะถึงเรื่องของการให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มเติมเนื่องจากไม่มีความเข้าใจ ไม่มีความรู้ในสิ่งดังกล่าวอย่างแท้จริง

2.3) การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

ในภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.48) นักศึกษาทราบภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก และไม่สุขุมบุหรื ไม่รับประทานสุรา

และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดและอบายมุขต่างๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้งสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.71) รองลงมานักศึกษาซื้อสินค้าต่างๆ ตามความจำเป็น เลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับแบบเรียบๆ แต่สามารถใช้ได้นาน ไม่ต้องซื้อใหม่บ่อยๆ และนักศึกษามีการช่วยสอดส่องลดปัญหาอาชญากรรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุขต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.71) แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการรับรู้ภาวะแวดล้อมของสังคมและโลกพอสมควร ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่นักศึกษามีการติดตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวเพราะเห็นว่ามีผลกระทบโดยตรงต่อตนเอง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอก (environment) อันส่งผลโดยตรงต่อนักศึกษา เกิดจากการรับรู้ปัญหาต่าง ๆ และผลกระทบที่มีต่อคนบนโลกและเกิดจากการเรียนรู้จากการประชาสัมพันธ์และรณรงค์เพื่อให้ช่วยกันลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามนักศึกษายังช่วยสอดส่องสังคมเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม และส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุขน้อยที่สุด สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาอาจจะยังมีความเกรงกลัวภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง คนรอบตัว และครอบครัว จึงใช้วิธีการหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปพัวพันกับอบายมุขต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งที่จะนำไปสู่การก่ออาชญากรรม เช่น การพนัน สิ่งเสพติด ฯลฯ แทนทั้งนี้เป็นเพราะการมีความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างสงบ ไม่ต้องอยู่อย่างเกรงกลัวต่อสิ่งใด

แต่ในประเด็นดังกล่าว เป็นเรื่องที่มีความผันแปรของการรับรู้สูงสุด (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.34) แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาบางส่วนจะพยายามหลีกเลี่ยงอบายมุขต่างๆ แต่กลับมีนักศึกษาบางส่วนที่ได้เข้าไปพัวพันเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่นักศึกษาได้รับอิทธิพลซึ่งก่อนหน้านี้ไม่เคยได้รับ นักศึกษาจึงกระทำตามความต้องการพื้นฐานของตนเองได้อย่างเต็มที่สังคมรอบข้าง รวมทั้งเพื่อนที่นักศึกษาคบหาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษามีการเกี่ยวข้องกับอบายมุข ที่เริ่มจากการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า การเล่นเกมพนัน ฯลฯ ซึ่งโดยเริ่มต้นนักศึกษาก็อาจจะทำลงไปเพราะต้องการทดลอง ต้องการเรียนรู้ โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา

ในเรื่องของการเข้าใจถึงอนามัยหรือสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม การดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ก็เช่นเดียวกันนักศึกษาบางส่วนมีการรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นและได้ดูแลตัวเองและสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวได้อย่างดีในขณะที่นักศึกษาบางส่วนไม่รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือรับรู้แต่ไม่ใส่ใจ ทั้งไม่ใส่ใจต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงได้ ในประเด็นของสภาพที่อยู่อาศัย ซึ่งส่วนมากเป็นหอพักที่มีสภาพแวดล้อมคุณภาพห้องพัก ความสะอาด การบริการต่างๆ แตกต่างกันตามราคาห้องพัก ซึ่งนักศึกษาบางส่วนที่ฐานะทางบ้านไม่เอื้ออำนวยก็จำเป็นต้องเลือกที่พักราคาที่เหมาะสมกับจำนวนเงินที่ตนเองได้รับ

นักศึกษาส่วนหนึ่งยังคงได้รับอิทธิพลจากการโฆษณา การบริโภคสินค้าและบริการต่างๆ ของนักศึกษายังคงพิจารณาจากการที่เคยเห็นสินค้าหรือบริการนั้นผ่านการโฆษณา และมีความเชื่อว่า สินค้าที่ได้รับการโฆษณาเป็นสินค้าที่มีคุณภาพมีความปลอดภัย และทำให้ตนเองมั่นใจในการใช้ได้มากกว่าสินค้าที่ไม่ผ่านการโฆษณาหรือตนเองไม่เคยเห็นผ่านโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาในเรื่องปัญหาของการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ที่นักศึกษาระบุว่า คุณภาพสินค้าที่ผลิตในประเทศและไม่ผ่านการโฆษณาดีกว่าคุณภาพของสินค้าที่ผ่านการโฆษณา การโฆษณาทำให้สินค้าน่าสนใจ เกิดการดึงดูด ทำให้ต้องการทดลองใช้สินค้า

2.4) ทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณ

ในภาพรวมทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.51) โดยประเด็นย่อยต่างๆ ในด้านความพอประมาณนักศึกษามีทักษะในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูงเกินไป หากมีความจำเป็น ต้องใช้นักศึกษาจะเลี่ยงไปซื้อสินค้าทดแทนที่มีราคาไม่แพงสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.53) รองลงมานักศึกษามีความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็นตนเองมี โดยไม่ต้องขวนขวายหาสิ่งอื่นใดมาเติมเต็ม (ค่าเฉลี่ย 3.52) และนักศึกษามีการจัดสรรเงินที่ได้รับให้เพียงพอ โดยไม่ต้องขอจากผู้ปกครองเพิ่มต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.47)

จากทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกเฉยๆ ต่อการบริโภคสินค้าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณ ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่นักศึกษายังมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพอสมควรพิจารณาจากการที่นักศึกษาเลี่ยงไปซื้อสินค้าที่มีราคาไม่แพง แต่มีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะใกล้เคียงกับสินค้าที่นักศึกษาต้องการใช้แต่มีราคาแพง โดยความผันแปรในเรื่องดังกล่าวต่ำที่สุด (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78) อันแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงกันในการบริโภคสินค้าตามหลักความพอประมาณ นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาข้อเสนอแนะในการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งนักศึกษาได้เสนอแนะให้ซื้อสินค้าเท่าที่จำเป็น ซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศ ทดแทนสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ รวมทั้งการใช้สินค้าที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้

ในด้านความพอประมาณนักศึกษามีทักษะที่สอดคล้องกันทั้งหมด พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของทักษะย่อยต่างๆ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก ไม่ว่าจะเป็นการจัดสรรเงินที่ได้รับให้เพียงพอโดยไม่ขอผู้ปกครองเพิ่มเติม การซื้อสินค้าทดแทนสินค้าที่มีราคาแพงมากแต่จำเป็นต้องใช้ การใช้จ่ายอย่างประหยัด คุ่มค่าคุ่มราคา รวมถึงการมีความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีโดยไม่ต้องขวนขวายหาสิ่งอื่นใดมาเติมเต็ม แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาส่วนหนึ่งยังไม่พึงพอใจในสิ่งที่ตนมี ยังคงขวนขวายหาสิ่งของอื่นๆ มาเติมเต็มให้กับตนเอง พิจารณาจากการที่ความผันแปรของประเด็นนี้สูงที่สุด (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90) นั้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาบางส่วนเกิดความรู้สึกว่าการที่ตนเองมีการบริโภคสินค้าที่ตราหือมีชื่อเสียงโด่งดัง สินค้าราคาแพง สินค้าจากต่างประเทศนั้น ทำให้ตนเองดูมีรสนิยมดี เกิดความ

ภาคภูมิใจว่าตนเองมีดี เกิดความเชื่อมั่น ใจตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถบริโภคตามแนว เศรษฐกิจพอเพียงได้ ซึ่งนักศึกษาระบุว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่นักศึกษามีความต้องการตอบสนองความต้องการของตนเอง ชอบความสะดวกสบายและความหรูหรา รวมทั้งความเจริญของเทคโนโลยีที่ทำให้การซื้อของ ไม่จำกัดด้วยการออกไปซื้อสินค้าด้วยตนเอง แต่สามารถซื้อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือสั่งซื้อทางโทรศัพท์ ทำให้นักศึกษากล้าที่จะลองสั่ง ซื้อสินค้าบางอย่างที่โดยปกติไม่กล้าไปซื้อหาเอง

ซึ่งการกระตุ้นให้นักศึกษาบริโภคสินค้าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความปลอดภัยพราะพราะให้นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า ควรประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ความเข้าใจ และทำให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ของการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งจัดกิจกรรมกระตุ้นและรณรงค์อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ทั้งนี้อาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ควรสร้างค่านิยมใหม่ โดยยกย่องผู้ที่ประหยัดและบริโภคสินค้าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงแทน

2.5) ทักษะของนักศึกษาในด้านความมีเหตุผล

ในภาพรวมทักษะด้านความมีเหตุผลของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.61) โดยนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.69) และเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น รองจากการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแล้ว นักศึกษามีวินัยทางการเงิน มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.60) และนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่ใช้ในการศึกษา การใช้จ่ายเงินด้วยความมีเหตุผลไม่ฟุ่มเฟือย และการพยายามหาสาเหตุและแก้ไขปัญหาในเรื่องการใช้จ่ายอย่างมีสติที่ต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 3.59 เท่ากัน)

จากทักษะในด้านความมีเหตุผลของนักศึกษา แสดงให้เห็นว่านักศึกษารู้สึกเฉย ๆ ต่อการบริโภคสินค้าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่านักศึกษา ยังไม่สามารถบริโภคสินค้าและบริการต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล ยังมีพฤติกรรมการซื้อสินค้าหรือใช้สินค้าฟุ่มเฟือยอยู่ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากวัย และสิ่งแวดล้อมของนักเรียนนักศึกษาที่นิยมเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียง บริโภคสินค้าตามกระแสนิยม รวมทั้งการรับเอาวัฒนธรรมต่างประเทศเข้ามา พิจารณาจากการที่ประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับความมีเหตุผล นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของทักษะในระดับปานกลางและค่าเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกัน ทั้งการซื้อสินค้าที่มีความจำเป็นในการดำเนินชีวิต การ

ซื้อสินค้าที่มีความจำเป็นต้องใช้ในการศึกษา การใช้จ่ายเงินด้วยความมีเหตุผล ไม่ฟุ่มเฟือย การมีวินัยทางการเงิน การแก้ปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังคงบริโภคสินค้า โดยพิจารณาจากความชอบส่วนตัวเพื่อนหรือการโฆษณายังมีอิทธิพลต่อการบริโภคของนักศึกษา

นักศึกษามีการใช้จ่ายโดยไม่มีเหตุผลมาก เพียงแต่อาจจะยังถูกควบคุมการใช้จ่ายโดยผู้ปกครอง จึงยังไม่สามารถใช้จ่ายอย่างที่ตนเองต้องการเต็มที่ พิจารณาจากความผันแปรของประเด็นการสินค้าที่นักศึกษาซื้อเป็นสินค้าที่จำเป็นต้องใช้ในการศึกษา ซึ่งความผันแปรสูงที่สุด(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78) แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนหนึ่งมีการใช้จ่ายในเรื่องอื่นที่ไม่จำเป็นสูง ในขณะที่นักศึกษาบางส่วนก็ซื้อเฉพาะสินค้าที่จำเป็นต้องใช้ในการศึกษาเท่านั้น สิ่งที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดจากฐานะของครอบครัวของนักศึกษา นักศึกษาที่มีฐานะดีกว่าผู้ปกครองให้เงินใช้มากกว่าก็จะสามารถซื้อสินค้าอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตนเองได้มากกว่านักศึกษาที่ฐานะด้อยกว่า

อย่างไรก็ตามทัศนคติของนักศึกษาในการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลคล้ายคลึงกันมากทั้งในด้านค่าเฉลี่ยและความผันแปร แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีเหตุผลในการใช้จ่ายและการบริโภคพอสมควร สอดคล้องกันกับข้อเสนอแนะในการบริโภคสินค้าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งนักศึกษาระบุว่า ควรใช้จ่ายอย่างประหยัด ซื้อสินค้าเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ ไม่ซื้อสินค้าตามกระแสหรือแฟชั่น ซื้อสินค้าใหม่เมื่อของเก่าใช้ไม่ได้แล้ว และไม่ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย

2.6) ทัศนคติของนักศึกษาในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี

ในภาพรวมทัศนคติด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีนักศึกษามีระดับของทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.47) โดยนักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้ และมีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันในระดับสูง นอกนั้น อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.85) รองลงมาได้แก่การที่นักศึกษามีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ส่วนการหารายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัวต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.83)

จากทัศนคติของนักศึกษาในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีนี้ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกที่ดีต่อการบริโภคสินค้าตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี นักศึกษาได้รับอิทธิพลจากครอบครัว สังคม และการมีความเข้าใจในตนเอง มีการพึ่งตนเองทางจิตใจพิจารณาจากการที่นักศึกษาระมัดระวังในเรื่องการใช้จ่ายของตนเอง และพยายามไม่ก่อหนี้ รวมทั้งการที่นักศึกษารู้สึกมีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน การได้รับอิทธิพลจากครอบครัว นักเรียนนักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว รวมทั้งสภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายและพฤติกรรมกรรมการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงปลูกฝังและอบรมสั่งสอน

มา แต่ส่วนหนึ่งเกิดจากตัวของนักเรียนนักศึกษาเอง มีความเข้าใจตนเองว่ามีความต้องการอะไร และสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้เพียงใด และอย่างไร โดยไม่ให้ตนเองผู้ปกครอง และสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวเดือดร้อน

อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่ามีทัศนคติในเรื่องการหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัวที่นักศึกษามีทัศนคติที่ต่างกันอย่างมาก (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.26) โดยมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้มีการหารายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัว ซึ่งอาจจะเกิดจากสังคมและวัฒนธรรมของไทย ที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่ในการให้การศึกษาแก่บุตรหลาน จนจบการศึกษา รวมทั้งสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวนักศึกษาเองที่เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการหารายได้เพิ่มหรือทำงานพิเศษแต่ก็มีนักศึกษาส่วนหนึ่งที่มีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้อาจจะเป็นนักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน ทำให้ต้องขวนขวายหาเงินเพื่อส่งเสียตนเองเรียนหรืออาจได้รับการปลูกฝังมาจากครอบครัวให้รู้จักคุณค่าของเงิน และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีสอดคล้องกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่นักศึกษาระบุว่า ควรมีการกระตุ้นการออมเงินของนักศึกษาเพื่อให้สามารถเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินได้ ควรมีการกระตุ้นการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการบริโภคสินค้าที่จำเป็นลดภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัวและผู้ปกครองของนักศึกษา รวมทั้งเป็นการช่วยประเทศชาติทางอ้อม โดยลดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย

3) สรุปผลศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ได้แก่ ขณะที่นักศึกษาสังกัด การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม และการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้มากที่สุด คือ การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รองลงมา คือ การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ส่วนการรับรู้ปัญหาด้านสังคมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้น้อยที่สุด โดยทั้งสามปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

นั่นคือ หากต้องการให้ทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยอยู่ในระดับที่ดี จะต้องทำการเพิ่มการรับรู้ของนักศึกษาให้มากขึ้น โดยเฉพาะการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เพราะมีความสามารถอธิบายความผันแปรของทัศนคติของก

ศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยได้มากที่สุด กล่าวอีกยี่ห้อหนึ่งคือหากต้องการให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบภาวะเศรษฐกิจของสังคมและโลกพยายามปลูกจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งใช้พลังงานและทรัพยากรทุกชนิดเท่าที่จำเป็น อย่างคุ้มค่า และประหยัด กระตุ้นให้นักศึกษาดูแลสุขภาพของตนเอง ฟังตนเอง มีการช่วยสอดส่องสังคมเพื่อช่วยลดปัญหาอาชญากรรม ปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาใช้ชีวิตด้วยการยึดมั่น ในความซื่อสัตย์สุจริต และใช้หลักธรรมาภิบาลในการดำรงชีวิต รวมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ และควรเพิ่มการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ักศึกษาด้วยเช่นกัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงหรือมีความรู้ความเข้าใจเพียงเล็กน้อย

2) ควรมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัยและให้บุคลากรทุกระดับ รวมทั้งนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมตามนโยบายของมหาวิทยาลัย และผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมอย่างจริงจัง

3) ควรมีการติดตามผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมและนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในมหาวิทยาลัย และนักศึกษาเพื่อนำสิ่งที่ได้มาวางแผนในการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมกระตุ้นต่าง ๆ

2) ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรของภาครัฐในการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงมหาดไทย. 2550 . การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกระทรวงมหาดไทย. ส่วน
ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักนโยบายและแผน
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.

กรมการพัฒนาชุมชน.2545. **กรมการพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด.
2549.

กัลยา วานิชย์บัญชา.2548.การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.(พิมพ์ครั้งที่ 7)
กรุงเทพฯ ฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย . **สรุปผลการสัมมนาเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา
ศกพ.แบบพึ่งตนเองของกรมการพัฒนาชุมชนในระยะ 3 ปี (พ.ศ.2542 - 2544).**
กรุงเทพฯ ฯ : กรมการพัฒนาชุมชน.

ประชุมประจำปี 2543 สวทช. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.

ประเวศ วะสี. 2542. **เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกพีLnเศรษฐกิจ สังคม.**
กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.2525-2526.พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525-
2526. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์

พระราชวรมณี. 2527. **มองอเมริกาแก้ปัญหาไทย.** (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์มหา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนูญ สอนเกิด และสุทธิรักษ์ หงสะมัตติ. 2543. รายงานการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา
ยากจนระดับครัวเรือนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนแบบพอเพียง.
กรุงเทพฯ ฯ : หจก. บางกอก.

วัฒนา สุนทรชัย. ผู้ช่วยศาสตราจารย์. 2547. **เรียนสถิติด้วย SPSS ภาคการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย
และการวิเคราะห์ข้อสอบ .** กรุงเทพฯ ฯ : บริษัทจูนพับลิชชี4ง จำกัด.

วันทนี วาสีกะสิน. 2529. **นักสังคมสงเคราะห์กับงานสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์.** กรุงเทพฯ ฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิญญากรณ์ วีระพันธุ์. 2550. **การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : ศึกษากรณีบ้าน
บัวงาม ตำบลสีบัวทอง อำเภอสว่างหา จังหวัดอ่างทอง. คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ . 187 หน้า**ศาสตราจารย์เกียรติ

คุณนายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี . 2550 . **แนวคิดและหลักปรัชญา**

เศรษฐกิจพอเพียง . จังหวัดอุทัยธานี : นงลักษณ์การพิมพ์.

ไสว บุญมา. 2543. **เศรษฐกิจพอเพียง : ภูมิปัญญาชาติไทย** . กรุงเทพฯ ฯ : พี.เอ.สี่ฟวิง4 .

เสรี วงษ์มณฑา. **การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทธีระพี ลัมและไซเท็กซ์ จำกัด . 2542.

ภาษาอังกฤษ

Ahuwalia, M.S. and Hollis B. Chenery. 1974. **A Model of Distribution and Growth**, in H.B. Chenery et al., **Redistribution with Growth**.

Carver, Robert H. and Nash, Jame Gradwohl. 2006. **Doing Data Analysis with SPSS version 14**. Canada : Thomson.

Galtuag, J. 1980. **Self-Reliance : A Strategies for Development**. London : BoGle L'Ouverture Publication.

Jum C.Nunnally,Jr.. 1959. **Test and Measurements and Prediction**. New York : McGrow-Hill Book Company, Inc.

L.L. Therstone. 1967. "Attitude can be Measured" **Attitude Theory and Measurement**. Ed. ByMartin Feshbein, New York : John Wiley, Inc.

New Comb T.M.. 1954. **Social Psychology**. New York : Prydes Press.

Peck, Roxy, Olsen, Chris and Devore, Jay.2005. **Introduction to Statistics and Data Analysis** .USA : Thomson.

Yamane, Taro.(1970) "Statistical an Introductory Analysis" 2 nd .ed Takyo : John Weatherhill,inc.

Consumer Behavior Theory .[Online].Available :

<http://www.lotsofessays.com /viewpaper/1683416.html>. (20 ธันวาคม 2552).

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง

ทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหา

ความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อที่ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ชั้นปี
 - () ชั้นปี ที่ 1 () ชั้นปี ที่ 2
 - () ชั้นปี ที่ 3 () ชั้นปี ที่ 4 หรือสูงกว่า
3. ระดับผลการศึกษา (GPA)
 - () ต่ำกว่า 2.00 () 2.00 – 2.50
 - () 2.51 – 2.75 () สูงกว่า 2.75
4. ภูมิลำเนา
 - () ภาคเหนือ () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - () ภาคกลางและภาคตะวันออก () ภาคใต้
 - () กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
5. อาชีพของผู้ปกครอง
 - () พนักงานบริษัทเอกชน () ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - () รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () เกษตรกร
 - () รับจ้าง () อื่น ๆ (ระบุ).....
6. รายได้ของผู้ปกครอง
 - () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,000 – 15,000 บาท
 - () 15,001 – 20,000 บาท () 20,001 – 25,000 บาท
 - () 25,001 – 30,000 บาท () 30,001 – 35,000 บาท
 - () 35,001 – 40,000 บาท () มากกว่า 40,000 บาท
7. รายได้ต่อเดือน
 - () ต่ำกว่า 5,000 บาท () 5,000 – 8,000 บาท
 - () 8,001 – 10,000 บาท () 10,001 – 12,000 บาท
 - () 12,001 – 15,000 บาท () มากกว่า 15,000 บาท

ส่วนที่ 2 การรับรู้ปัญหา โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

การรับรู้	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเศรษฐกิจ					
1. ท่านทราบภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว					
2. ท่านทราบภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ					
3. ท่านซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการศึกษา					
4. ท่านซื้อสินค้าเมื่อพิจารณาแล้วว่าสินค้านั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ท่านต้องจ่าย					
5. ท่านสามารถควบคุมการใช้จ่ายของท่านให้เหมาะสมกับจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง โดยไม่ต้องขอเงินเพิ่ม					
6. ท่านมีการพิจารณาเปรียบเทียบสินค้าประเภทอื่นเป็นทางเลือกก่อนการตัดสินใจซื้อ					
7. ท่านมีความเชื่อมั่น ในสินค้าที่เคยเห็นผ่านโฆษณา มากกว่าสินค้าที่ไม่เคยเห็นผ่านโฆษณา					
8. ท่านจะพิจารณาซื้อสินค้ายี่ห้อหนึ่งยี่ห้อใดมากขึ้น หากสินค้านั้นมีของแถม					
9. ท่านนิยมซื้อสินค้าด้วยระบบผ่อนส่ง เพื่อให้ได้สินค้านั้นมา โดยทยอยจ่ายเงินทีละน้อย					
10. ท่านมีการออมเงิน และมีระมัดระวังการใช้จ่ายไม่ให้เกิดหนี้					
11. ท่านมีการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของตนเองลง หรือลดการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย					
12. ท่านมีการทำงานพิเศษ หรือหารายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัว					
13. ท่านมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่าย					
14. ท่านจะซื้อสินค้าใหม่ทดแทนของเก่าที่ไม่สามารถใช้งานได้แล้วเท่านั้น					
15. ท่านติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมของตนเอง					

การรับรู้	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสังคม					
16. ท่านทราบว่าภาวะสังคมในปัจจุบันของไทย รวมทั้งทราบค่านิยมของสังคมไทย					
17. สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ดิ้นรนเพื่อตัวเอง แข่งแย่งแสวงหา และมีการแข่งขันมาก					
18. สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงิน อำนาจ และวัตถุ					
19. ท่านมีการวางแผนชีวิต เพื่อความอยู่รอดในสังคม					
20. การคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นในสังคมปัจจุบัน ต้องใช้พิจารณาณก่อนข้างมาก					
21. สินค้าหรือบริการที่ท่านซื้อ ส่วนหนึ่งเป็นสินค้าหรือบริการเพื่อความบันเทิงหรือเพื่อการเข้าสังคมของท่าน					
22. ท่านมีการติดตามเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และได้นำแนวคิดนั้นมาใช้ในชีวิต					
23. ท่านไม่ซื้อสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศ แต่ซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศ หรือสินค้าจากกลุ่มชุมชนในประเทศ เช่นสินค้า OTOP แทน					
24. ท่านซื้อสินค้าหรือบริการ โดยพิจารณาจากสิ่งที่เพื่อนหรือบุคคลรอบตัวท่านมี					
25. ท่านซื้อสินค้าใหม่ที่ออกสู่ท้องตลาด หรือสินค้าที่หรูหรา รวมทั้งแต่งตัวตามสมัยนิยม เพื่อแสดงถึงความทันสมัยและความสำคัญของตนเอง					
26. สินค้าที่ท่านซื้อ ต้องเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงหรือยี่ห้อโด่งดัง มีการออกแบบทันสมัย มีราคาสูง					
27. ท่านมีการลดการจัดเลี้ยง ینگฉลองต่าง ๆ ในสถานที่ซึ่งหรูหรา มีราคาแพง รวมทั้งชักจูงเพื่อน ๆ ให้มีแนวคิดเดียวกัน					
28. ท่านให้ของขวัญที่เหมาะสม มีความจำเป็น และราคาไม่แพงแก่เพื่อนในโอกาสสำคัญต่าง ๆ					
29. ท่านไปดูคอนเสิร์ต ชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ และมีการสะสมสินค้าของศิลปินหรือดาราที่ท่านชื่นชอบเป็นงานอดิเรก					
30. ท่านติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมของตนเอง					

การรับรู้	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสิ่งแวดล้อม					
31. ท่านทราบภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก					
32. ท่านมีจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมเสมอ ทำตามกฎระเบียบในการรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่มั่งง่าย					
33. ท่านใช้พลังงาน และทรัพยากรทุกชนิดเท่าที่จำเป็น ใช้อย่างคุ้มค่า ประหยัด และไม่ให้เกิดมลภาวะ					
34. ท่านเข้าใจถึงอนามัยหรือสาธารณสุข ของสิ่งแวดล้อมอย่างดี และรักษาสุขภาพ ด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ จะได้ไม่เจ็บป่วย					
35. ท่านไม่สูบบุหรี่ ไม่รับประทานสุรา และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดและอบายมุขต่างๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้ง					
36. ท่านซื้อสินค้าต่างๆ ตามความจำเป็น เลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับแบบเรียบๆ แต่สามารถใช้ได้นาน ไม่ต้องซื้อใหม่บ่อยๆ					
39. ท่านพยายามพึ่งตนเอง โดยการปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ไว้รับประทานเอง หรือทำอาหารมารับประทานเอง					
40. ท่านมีการเปรียบเทียบสิ่งของต่างๆ ที่ท่านมี กับสิ่งของต่างๆ ที่คนอื่นมี					
41. ท่านช่วยสอดส่องลดปัญหาอาชญากรรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุข					
42. ท่านตัดสินใจซื้อสินค้าด้วยตัวท่านเอง โดยไม่คำนึงถึงอิทธิพลจากการโฆษณา					
43. ท่านดำรงชีวิตด้วยการยึดมั่น ในความซื่อสัตย์ สุจริตและใช้หลักศีลธรรมในการบริโภคสินค้าและบริการ					
44. ท่านติดตามหาความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำมาปฏิบัติ และชักชวนเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัวให้ร่วมกันสร้างประชาคมพอเพียง					
45. ท่านติดตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม สนับสนุนพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เจริญก้าวหน้าแบบยั่งยืน					

ส่วนที่ 3 การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

พฤติกรรม	ระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความพอประมาณ					
46. เมื่อท่านได้รับเงินมา ท่านจะนำมาจัดสรรให้เพียงพอไม่ต้อง ขอจากผู้ปกครองเพิ่ม					
47. ท่านไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูงเกินไป หากมีความจำเป็นต้องใช้ ท่านจะเลี่ยงไปซื้อสินค้าทดแทนที่มีราคาไม่แพง					
48. ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัด ใช้อย่างคุ้มค่า คุ้มราคา					
49. ท่านมีความพึงพอใจในสิ่งที่ท่านเป็น ท่านมี โดยไม่ต้อง ชวนขวยหาสิ่งอื่นใดมาเติมเต็ม					
ความมีเหตุผล					
50. สินค้าที่ท่านซื้อ เป็นสินค้าที่มีความจำเป็นในการดำเนินชีวิต					
51. สินค้าที่ท่านซื้อเป็นสินค้าที่ใช้ในการศึกษา					
52. ท่านใช้จ่ายเงินด้วยความมีเหตุผล ไม่ฟุ่มเฟือย					
53. ท่านมีวินัยทางการเงิน มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม					
54. เมื่อมีปัญหาในเรื่องการใช้จ่าย ท่านแก้ไขอย่างมีเหตุผลโดย พยายามหาสาเหตุและแก้ไขอย่างมีสติการมีภูมิคุ้มกันที่ดี					
55. ท่านใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้					
56. ท่านมีเงินการออมเงิน ทั้งการออมด้วยวิธีการฝากเงินหรือวิธี อื่น ๆ เช่น ซื้อทรัพย์สินที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินยามฉุกเฉิน หรือเพิ่ม รายได้ด้วยการลดรายจ่าย					
57. ท่านได้มีการหารรายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัว					
58. ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเอง และยึดเส้นทางสายกลางใน การดำรงชีวิต					
59. ท่านมีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมใน ปัจจุบัน					

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ท่านคิดว่าปัญหาที่ทำให้ท่านไม่สามารถบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ “ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง” ได้ เป็นเพราะสาเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร ในการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคสินค้าและบริการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัยของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

